

بِسْمِ اللَّهِ

اللهم صل على سيدنا محمد ما اختلف الملوان وتعاقب العصران وكر اجديدان و سقبل

الفرقدان وبلغ روحه وارواح اهل بيته من التحية والسلام

بسم الله الرحمن الرحيم

اللَّهُمَّ كُنْ لَوْلِيكَ الْحُجَّةَ بْنَ الْحَسَنِ صَلَوَاتِكَ عَلَيْهِ وَ
عَلَى آبَائِهِ فِي هَذِهِ السَّاعَةِ وَ فِي كُلِّ سَاعَةٍ وَلِيًّا وَ حَافِظًا
وَ قَائِدًا وَ نَاصِرًا وَ دَلِيلًا وَ عَيْنًا حَتَّى تُسْكِنَهُ أَرْضَكَ طَوْعًا
وَ تُمَتِّعَهُ فِيهَا طَوِيلًا.

خلاصه حالات چهاردهمین معصوم: دوازدهمین احترامامت

* آن حضرت نزدیک طلوع فجر، روز جمعه، نیمه ماه شعبان، سال 254 هجری قمری در شهر سامراء به طور مخفی و پنهان از دید عموم، پا به عرصه وجود نهاد.

* نام: م ح م م د صلوات الله و سلامه عليه؛ و عجل الله تعالی فی فرجه الشریف.

* کنیه: ابوالقاسم، ابوجعفر و...

* لقب: بیش از نهد لقب برای حضرتش ذکر کرده اند که در کتب مختلف موجود می باشد از آن جمله: مهدی، حجّت، منتقم، بقیه الله الا عظم، قائم آل محمد، صاحب الزمان و..

* پدر: امام حسن عسکری صلوات الله و سلامه عليه.

* مادر: به نام های نرجس، ملیکه، ریحانه، صیقل و سوسن معروف است.

* نقش انگشتر: (أنا حُجَّةُ اللَّهِ وَ خَاصَّتُهُ).

* دربان: چهار نفر به نام های عثمان بن سعید، محمد بن عثمان، حسین بن روح، علی بن محمد سمري، در غیبت صغری و کالت و وساطت حضرت را بر عهده داشته اند.

* جریان ولادت آن حضرت، همانند حضرت موسی کلیم علیه السلام در کنار کاخ طاغوت زمان، مخفی و پنهان از دید جاسوس ها و عموم مردم انجام گرفت.

* حضرت دارای دو غیبت بوده است: یکی غیبت صغری - که حدود هفتاد و پنج سال به طول انجامید و دیگری غیبت کبری می باشد که تقریباً از سال 330 هجری قمری شروع شد. و از آن زمان به بعد برای حضرت، وکیل و نائب خاص معرفی و معین نشده است، بلکه مجتهدین جامع الشرائط - به عنوان وکیل و نائب عام - امور جامعه را بر عهده داشته و دارند.

*آن حضرت در همین جامعه ، بین افراد رفت و آمد و در مجالس به صورت ناشناس شرکت می نماید؛ و نیز همه را می بیند و شاهد اعمال همگان خواهد بود. ولی دیگران هم گرچه او را می بینند، اما شخص حضرتش را نمی شناسند که کدام یک از اشخاص می باشد.

*افراد بسیاری در غیبت کبری به محضر مبارکش شرفیاب شده اند و کسب فیض کرده اند.

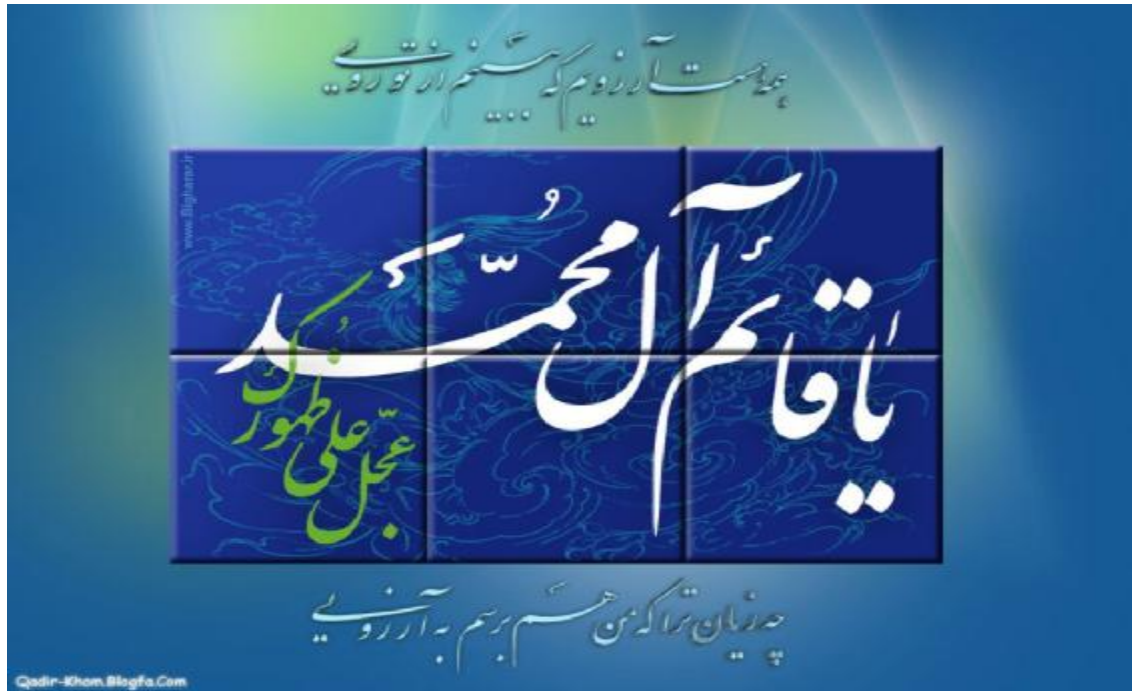
*علائم و نشانه های متعدّد و گوناگونی جهت ظهور و قیام آن حضرت ، توسط معصومین علیهم السلام بیان و مطرح شده است ، که در کتاب های مختلف اهل سنت و شیعه به طور مشروح و مبسوط مذکور می باشد.

*وقتی حضرت در مکه معظمه ظهور نماید، 313 نفر از اصحاب و فرماندهان او از اطراف و شهرهای مختلف در کنار کعبه الهی جمع شوند و در دست هر کدام شمشیری خواهد بود. و سپس منادی بین زمین و آسمان گوید: این مهدی موعود است که ظهور کرده و به شیوه حضرت داوود و سلیمان علیهماالسلام قضاوت خواهد نمود و بیّنه و شاهد، لازم ندارد.

*طبق آنچه در روایات آمده است : حکومت آن حضرت بین هفت تا نه سال به طول خواهد انجامید.

*مدّت امامت : حضرت بنابر مشهور بین روایات ، روز جمعه ، نهم ربیع الاول ، سال 260 هجری قمری پس از شهادت پدر بزرگوارش ، در سنین پنج سالگی به منصب و مقام عظمی و والای امامت و خلافت نائل گردید. و از آن زمان تاکنون حدود 1157 سال می باشد و در آینده تا هر لحظه که خداوند متعال اراده نماید، امامت و هدایت جامعه را به عهده خواهد داشت.

*مدّت عمر: آن حضرت حدود پنج سال ، هم زمان با پدر بزرگوارش حضرت ابومحمّد، امام حسن عسگری علیه السلام بوده و پس از آن تا این زمان - که روی هم 1162 سال باشد عمر پربرکت آن حضرت می باشد و در آینده تا هر زمان که خداوند بخواهد، تداوم خواهد یافت.

سحر از دامن زرجس، برآمد نوکلی زیبا

گلی کز بوی دبویش، جهان پیر شد برنا

زهی سروی که الطافش، گلنده سایه بر عالم

زهی صبحی که انفاسش، دمیده روح در اعضا

سپیده دم ز دیای کرم برخواست امواجی

که عالم غرق رحمت شد، از آن موج روح افزا

به صبح نیمه شعبان تجلی کرد نورشیدی

کہ از نور جبینش شد منور دیده زہرا

چہ مولودی کہ ہمتایش ندیدہ دیدہ کردون

چہ فرزندمی کہ مانندش، نژادہ مادر دنیا

بہ صولت تالی حیدر، بہ صورت شبہ پیغمبر

بہ سیرت مظہر داور، ولی والی والا

قدم در عرصہ عالم، نہادہ پاک فرزندش

کہ چشم آفرینش شد ز نورش روشن وینا

بہ پاس مقدم او شد، فرین عالم پائین

ز نور طلعت او شد، منور عالم بالا

چو کبر در رحم (انا فتحنا)، در کف قدرت

لو اسی نصرت افرازد، بر این نہ کنند خضراء

شہا چشم انتظاران را، ز بجران جان بہ لب آمد

بتاب ای گوکب رحمت، بر افکن پرده از سما

تو کر عارض بر افروزی، جهان شود روشن

تو کر قامت بر افروزی، قیامت باشد برپا

تو کر لشکر بر انگیزی، سپاه کفر بگریزد

تو کر از جای بر خیزی، نشیند قنّه و غوغا

بیا ای کشتی رحمت، که دریا کشت طوفانی

چو کشتیان تویی، مارا چه غم از جنبش دریا

خوش آن روزی که بر خیزد، ز کعبه بانگ جاء الحقّ

خوش آن روزی که برگردد، حجاب از چهره زیبا

میلا و سعادت بخش

مورّخین و محدّثین بسیاری در کتاب های خود آورده اند:

حکیمه دختر امام محمد جواد و عمّه امام حسن عسکری علیهما السلام حکایت کند:

روزی منزل حضرت ابومحمّد، امام حسن عسکری علیه السلام بودم، چون خورشید غروب کرد، از جای برخاستم تا به منزل خودمان بروم.

امام حسن عسکری علیه السلام فرمود: ای عمّه! امشب را در منزل ما باش، در این شب نوزادی کریم و عزیز به دنیا می آید، نوزادی که خداوند زمین را به وسیله او حیات می بخشد، او حجت خداوند متعال خواهد بود.

چون نگاهی به مادرش نرجس کردم، آثار حمل در او ندیدم؛ وقتی موضوع را برای امام حسن عسکری علیه السلام اظهار داشتم، حضرت فرمود: نزدیک طلوع فجر وعده الهی، عملی خواهد شد و سپس افزود: داستان حمل و زایمان او همانند حضرت موسی علیه السلام مخفی و ناگهانی است.

آن روز را روزه بودم، بعد از نماز مغرب و عشاء در منزل حضرت افطار کردم و در رختخواب دراز کشیدم، نیمه شب برای نماز شب برخاستم، نرجس نیز بلند شد و نماز شب خواند، حضرت مرا صدا کرد و فرمود: ای عمّه! مشیت الهی نزدیک است.

بعد از آن مشغول قرائت قرآن گشتم، ناگهان نرجس ناله ای کرد، سریع نزد او رفتم، و ملاّفه ای روانداز روی آن مخدّره انداختم و پس از ساعتی کوتاه صدائی شنیدم، همین که ملاّفه را کنار زدم، چشمم افتاد به نوزادی که در حال سجده بود. او را در بغل گرفتم، بسیار تمیز و خوشبو بود، در همین بین امام حسن عسکری علیه السلام فرمود: ای عمّه! فرزندم را بیاور.

هنگامی که نوزاد خود را در برگرفت، اظهار داشت: ای عزیزم! سخن بگو. نوزاد لب به سخن گشود و با زبان فصیح گفت: ((أشهد أن لا إله إلاّ الله وحده لا شريك له، و أشهد أن محمداً رسول الله))، سپس نام یازده امام را یکی پس از دیگری بر زبان آورد و بر آن ها صلوات و تحیت فرستاد.

چون صبح شد خدمت امام حسن عسکری علیه السلام آمدم تا نوزاد را بار دیگر بنگرم ولی او را نیافتم، گفتم: ای مولای من! نوزاد عزیز کجاست؟ فرمود: همان طور که حضرت موسی علیه السلام به ودیعه رفت، نوزاد ما هم به ودیعه رفته است.

و چون روز هفتم شد و بر آن حضرت وارد شدم ، فرمود: ای عمّه! نوزادم را بیاور، وقتی به اتاق درونی رفتم ، نوزاد را مشاهده کردم و او را در بغل گرفته و بوسیدم همین که او را نزد پدر بزرگوارش آوردم ، همانند روز اوّلی که به دنیا آمده بود، شهادتین را گفت ، پس از آن امام عسکری علیه السلام زبان مبارک خود را در دهان نوزاد عزیز قرار داد و نوزاد، زبان پدر را همانند شیر و عسل می مکید.

پس از آن ، امام علیه السلام فرمود: عزیزم! سخن بگو.

نوزاد مجدّداً، همانند قبل پس از شهادتین ، یکایک ائمه علیهم السلام را نام بُرد و صلوات و سلام بر آن ها فرستاد.

سپس این آیه شریفه قرآن را تلاوت نمود:

و تُرِيدُ أَنْ نَمُنَّ عَلَى الَّذِينَ اسْتَضَعُوا فِي الْأَرْضِ وَ نَجْعَلَهُمْ أَئِمَّةً وَ نَجْعَلَهُمُ الْوَارِثِينَ وَ نَمُكِّنَ لَهُمْ فِي الْأَرْضِ وَ نُرِيهِمْ فِرْعَوْنَ وَ هَامَانَ وَ جُنُودَهُمَا مِنْهُمْ مَا كَانُوا يَحْذَرُونَ.

و بعد از آن ، نام کتاب هائی را که بر حضرت شیث ، ابراهیم ، ادريس ، نوح ، هود، صالح ، موسی و عیسی علیهم السلام نازل شده بود، بر زبان شیرین و مبارک خویش جاری نمود.

علائم و نشانه‌های قبل از ظهور نور

مرحوم شیخ صدوق و برخی دیگر از بزرگان آورده اند:

روزی حضرت امیرالمؤمنین ، امام علیّ علیه السلام در جمع بسیاری از مردم سخنرانی می نمود؛ در ضمن فرمایشات خود، خطاب به مردم کرد و اظهار داشت :

ای مردم ! پیش از آن که من از بین شما رحلت نمایم و مرا از دست دهید، آنچه می خواهید سؤال کنید و جويا بشوید تا از علوم من بهره مند گردید.

از بین افراد جمعیت ، شخصی به نام صعصعه بن صوحان از جای برخاست و سؤال کرد: یا امیرالمؤمنین ! دجال چگونه و در چه زمانی خارج می شود؟

امام علیّ علیه السلام در جواب فرمود: پیش از خروج دجال ، علائم و نشانه هائی است که یکی پس از دیگری ظاهر و واقع خواهد شد، از آن جمله:

مردم نسبت به نماز بی توجه شده و کارهای دنیا و امور شخصی را در اولویت قرار می دهند، نسبت به امانت بی اعتنا گشته و سهل انگاری می کنند، دروغ و دروغ گوئی را حلال و توجیه می نمایند؛ و نیز رباخواری شایع و عادی گردد.

مردم ساختمان ها را محکم و مجلل بنا می کنند، دین و احکام شریعت را با دنیا و اموال آن مبادله می نمایند، افراد سفیه و بی خرد برای اجراء امور جامعه برگزیده می شوند، زنان در مسائل مختلف مورد مشورت قرار می گیرند، دید و بازدید خویشاوندان با یکدیگر قطع می گردد.

و پیروی از تمایلات و هواهای نفسانی انجام می پذیرد؛ و خونریزی ، عادی و ساده گردد، حلم و بردباری مذموم و به ظلم و تجاوز فخر و مباهات شود.

رؤساء و حکماء، اشخاصی فاجر و فاسق باشند، کارگزاران و گردانندگان امور جامعه ، افرادی ظالم و بی باک خواهند بود؛ و عارفان عالم ، نسبت به دین خائن باشند؛ قاریان ، قرآن را وسیله

معاش و خودنمائی قرار دهند، شهادت و گواه ناحقّ رایج گردد، تهمت و ارتکاب گناه عادی و ساده باشد.

قرآن را - فقط - زیبا بنویسند و زیبا بخوانند (بدون آن که توجّهی به معنا و محتوای آن داشته باشند؛ و نیز بدون آن که در امور زندگی و موقعیت کاری خود، مورد عمل قرار دهند)، مساجد و عبادتگاه ها مزین و مجلّل - ولی بی محتوا - باشد، دل ها از یکدیگر جدا و بلکه مخالف همدیگر گردند، عهد و وفا اهمیتی نداشته ؛ و زن ها با مردان در امور اقتصادی و تجاری مشارکت نمایند.

افراد فاجر و فاسد - بجهت ایمنی از شرّشان - مورد احترام قرار می گیرند، دروغ گویان تصدیق و تائید می شوند، هرکس نسبت به دیگری بدبین و مشکوک می باشد؛ و به همدیگر جسارت و توهین روا داشته و انجام می دهند، زنان سوار اسب و... می شوند؛ و همچنین از جهت قیافه ، زنان و مردان شبیه یکدیگر می گردند.

برای هر قضیه و جریانی شهادت دهند، بدون آن که در جریان امر و یا از واقعیت خبر داشته باشند و یا بدانند که حقّ با کیست.

مردم احکام و مسائل دین را می آموزند نه برای دین ، بلکه برای دنیا و معاش ، آن ها دنیا و متعلقات آن را با ارزش و عظیم بدانند؛ ولی آخرت را بی ارزش و هیچ محسوب نمایند.
گرگان صفتان ، لباس میش بر تن کنند؛ ولی دل ها و درون آن ها متعقّن و فاسد باشد.

سپس حضرت امیرالمؤمنین علیّ صلوات الله علیه افزود:

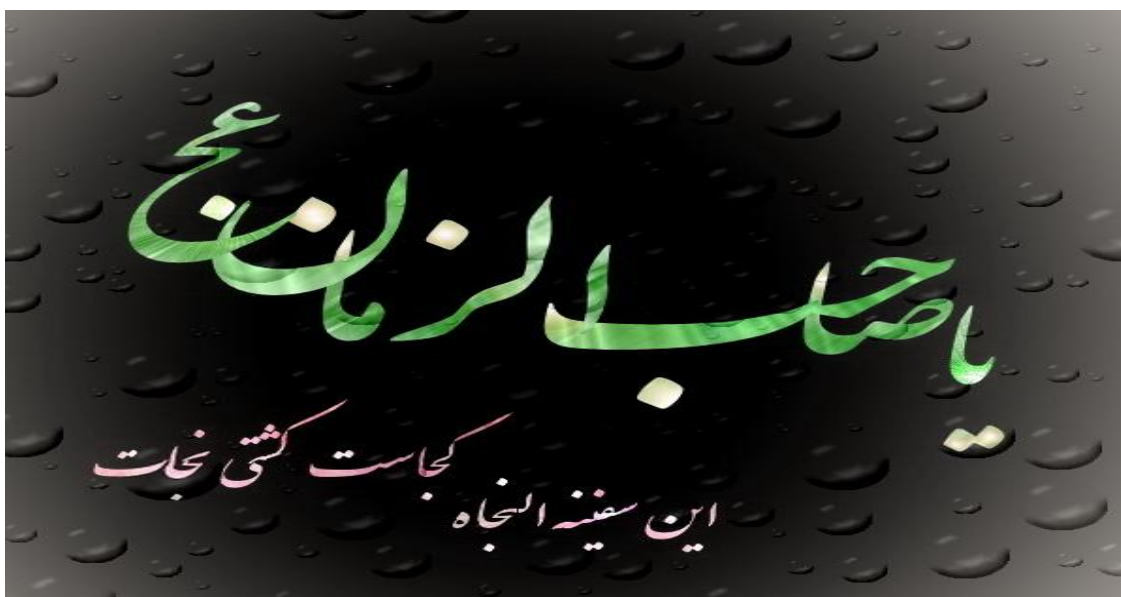
در یک چنین زمانی هرکس و هر مؤمنی به دنبال پناهگاهی می گردد؛ در آن هنگام دجال ظهور و خروج می کند، در حالی که چشم راست ندارد و چشم چپش در پیشانی او همچون ستاره صبح می درخشد، در پیشانیش نقش کافر می باشد.

او سوار بر الاغی سفید رنگ خواهد بود و به سوی شامات حرکت می کند و در محلی به نام بیداء - که بین مکه معظمه و مدینه منوره واقع شده است - درون زمین فرو می رود؛ و تمام تابعین و پیروان او حرام زاده هستند.

سپس امام زمان علیه السلام ظهور و قیام می نماید؛ و نیز حضرت عیسی مسیح علیه السلام حضور می یابد و پشت سر او نماز می خواند.

همچنین مرحوم شیخ مفید آورده است:

امام جعفر صادق علیه السلام فرمود: پیش از آن که حضرت قائم - آل محمد علیهم السلام - قیام و ظهور نماید؛ بجهت زیادی معصیت و گناه ، مردم به وسیله آتش و نور سرخی که در آسمان نمایان می شود مورد زجر و سختی قرار می گیرند، در بغداد و بصره خسف و نقصان به وجود آید، در بصره خونریزی شود و ساختمان هایش خراب و اهل آن فانی گردند، در عراق خوف و وحشتی حاکم شود که راه فرار و نجاتی بر آن ها نباشد.

حوادث ظهور و خروج نور

حضرت باقرالعلوم علیه السلام به بعضی از دوستان خود فرمود: دست از پا خطا نکنید و مشغول انجام وظایف خود باشید تا زمانی که علائم و نشانه هائی که برایت مطرح می کنم آشکار شود.

قبل از ظهور امام زمان علیه السلام بین مردم یک درگیری وسیعی انجام خواهد شد و جمع بسیاری کشته می شوند، بعد از آن شخصی به عنوان سفیانی، لشکری را متشکل از هفتاد هزار مرد جنگی و مسلح، به سوی کوفه بسیج می کند و در نتیجه آن خونریزی و غارت اموال و نفوس بسیاری رُخ می دهد.

در همین بین، لشکری از سمت خراسان با در دست داشتن پرچم های مخصوصی حرکت می کنند که در بین آن ها تعدادی از یاران امام زمان علیه السلام نیز وجود دارد. سپس لشکر خراسانی با لشکر سفیانی در بین شهر حیره و کوفه با یکدیگر درگیر می شوند.

سپس سفیان متوجه خواهد شد که مهدی موعود علیه السلام ظهور کرده است و آن حضرت در حال حرکت به سوی مکه می باشد، به همین جهت گروه عظیمی را جهت تعقیب آن حضرت روانه می کند. پس چون لشکر سفیانی هنگامی که در محلی به نام بیداء - بین مکه و مدینه - برسند و فرود آیند، ندائی از آسمان به زمین خطاب می شود که: تمامی نیروهای سفیانی را به جز سه نفر در خود فرو ببر، که اثری از آن ها باقی نباشد. و اما آن سه نفر را خداوند متعال، صورت هایشان را به پشت بر می گرداند و به صورت و قیافه سگ در می آیند و مسخ می شوند.

سپس در یک چنین زمانی حضرت ولی عصر، امام زمان علیه السلام در کنار کعبه الهی قرار گرفته و بر دیوار آن تکیه زده و به اهل زمین خطاب می نماید و می فرماید:

ای مردم! ما برای یاری دین خدا آمده ایم و هرکس مایل باشد، می تواند به گروه ما بپیوندد.

و به دنباله آن می افزاید: ما اهل بیت پیغمبر صلی الله علیه و آله هستیم ؛ و از هر فردی نسبت به خداوند متعال و رسولش نزدیک تر و اولی تر می باشیم ، پس هرکس بخواهد که نسبت به حضرت آدم ، نوح و ابراهیم ؛ و همچنین نسبت به تمامی پیامبران الهی ، حتی حضرت محمد صلوات الله علیهم با من مذاکره و احتجاج کند، آماده ام.

پس از آن ، می فرماید: آیا خداوند متعال در قرآن نفرموده است : إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَىٰ آدَمَ وَ نُوحًا وَ آلَ إِبْرَاهِيمَ م وَ آلَ عِمْرَانَ عَلَى الْعَالَمِينَ ذُرِّيَّةً بَعْضُهَا مِنْ بَعْضٍ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ.

من تداوم بخش و خلف آدم و نوح هستم ، من برگزیده ابراهیم و محمد صلوات الله علیهم هستم ، هر که می خواهد پیرامون قرآن و یا پیرامون سنت حضرت رسول اکرم صلی الله علیه و آله با من احتجاج و مناظره نماید، آماده ام ؛ چون از هرکس دیگری به آن ها نزدیک تر و به آن ها آشناتر هستم.

بعد از آن ، در ادامه فرمایشات خود می افزاید: آن هائی که کلام مرا شنیدند و متوجه شدند، خداوند آن ها را هدایت نماید.

ضمناً شنوندگان حاضر، این مطالب و مسایل را به دیگران که غایب هستند گزارش دهند ...

امام محمد باقر علیه السلام فرمود: در چنین موقعیتی خداوند متعال اصحاب و یاران حضرت حجت علیه السلام را که تعداد آن ها سیصد و سیزده نفر می باشند، جمعشان می نماید، همان طوری که در قرآن چنین فرموده است:

أَيْنَمَا تَكُونُوا يَأْتِ بِكُمْ اللَّهُ جَمِيعًا إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ.

سپس این تعداد افراد با امام زمان علیه السلام بیعت می کنند؛ و عهد و میثاق حضرت رسول صلی الله علیه و آله نزد اوست که از پیامبران یکی از پس دیگری به ارث نهاده شده است.

حضرت باقر العلوم علیه السلام در پایان افزود: امام زمان علیه السلام از فرزندان حسین بن علی علیهما السلام می باشد که خداوند متعال قضیه قیام آن حضرت را در یک شب تنظیم و اصلاح می نماید و نام مبارک و گرامی او همانند نام جدش رسول خدا صلی الله علیه و آله خواهد بود.

بمخون شمایل جدش ظاهر می شود

روزی حضرت صادق آل محمد صلوات الله عليهم در جمع بعضی از شاگردان خود پیرامون شروع ظهور قائم آل محمد عجل الله فرجه الشريف ، چنین اظهار نمود:

به خدا سوگند! او را می بینم که در حال ورود به مکه معظمه می باشد، در حالتی که پیراهن و عبای رسول الله صلی الله علیه و آله را بر تن ؛ و عمامه آن حضرت را بر سر و کفش های وصله دارش را در پای خود کرده ؛ و نیز چوب دستی او را در دست گرفته و به عنوان یک چوپان به همراه چند گوسفند می آید تا داخل مکه گردد ...

با این که صدها سال از عمر مبارکش سپری شده ، اما با شکل و قیافه جوانی شاداب ظاهر می گردد و هیچ اثر پیری در او دیده نمی شود؛ و به تنهایی وارد مسجدالحرام و به کعبه پناهنده می گردد.

و چون شب فرا رسد و مردم به خواب بروند، جبرئیل به همراه میکائیل و تعدادی از دیگر ملائکه نازل می شوند و نزد حضرت ولی عصر، امام زمان صلوات الله علیه می آیند.

در این هنگام ، جبرئیل علیه السلام به صاحب الزمان عجل الله تعالی فرجه الشريف گوید: ای سرور من ! گفتار تو مقبول و دستور تو نافذ خواهد بود.

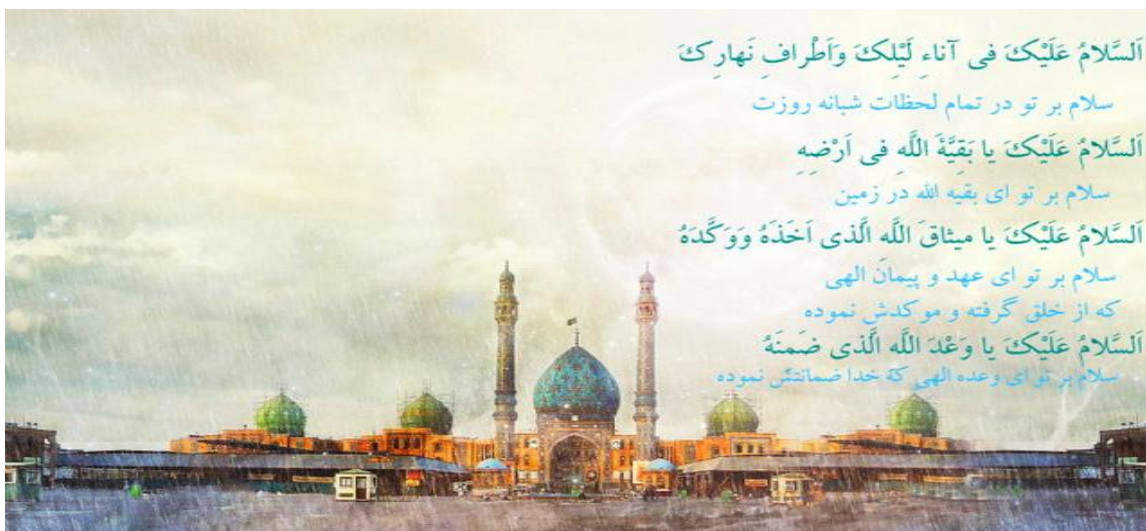
پس از آن ، امام زمان علیه السلام دستی بر صورت خود می کشد و اظهار می دارد: حمد و ستایش مخصوص خداوندی است که وعده اش فرا رسیده و ما را وارث زمین گردانیده است و جایگاه ما بهشت خواهد بود، خداوند بهترین پاداش را برای عمل کنندگان مخلص قرار داده است.

بعد از آن ، حضرت بین رکن و مقام می ایستد و با فریادی رعدآسا ندا می دهد: ای کسانی که خدا شما را برای یاری من ذخیره داشته است ، به پاخیزید و به سوی من بشتابید و مرا یاری کنید.

امام صادق علیه السلام در ادامه فرمایش خود افزود: صدای امام زمان به گوش همگان در شرق و غرب عالم خواهد رسید.

و چون این صدا به گوش همه برسد، تمامی اصحاب و یاران آن حضرت کمتر از یک چشم بر هم زدن گرد او جمع خواهند شد، که تعداد آن ها سیصد و سیزده نفر، به تعداد اصحاب حضرت رسول صلی الله علیه و آله در جنگ بدر خواهد بود.

سپس تمامی افراد با حضرت بیعت خواهند کرد؛ و اوّل کسی که دست امام زمان علیه السلام را می گیرد و بیعت می کند، جبرئیل امین علیه السلام است و پس از آن سایر ملائکه که بر زمین فرود آمده اند؛ و سپس جنّیانی که در رکاب آن حضرت باید باشند و بعد از آن ها مؤمنینی که کنار آن حضرت اجتماع کرده اند، بیعت می نمایند.

اولین برنامه علمی پس از ظهور و قیام

حضرت ابوجعفر، باقرالعلوم علیه السلام درباره اولین مرحله ظهور حضرت حجت امام زمان (روحی له الفداء و عجل الله تعالی فرجه الشریف) چنین مطرح فرموده است:

مثل این که در حال مشاهده ظهور قائم آل محمد (عج) هستم که از مکه به همراه پنج هزار ملائکه به سوی کوفه حرکت می کند، و جبرئیل سمت راست و میکائیل سمت چپ و مؤمنین در جلو حضرت حرکت می کنند و در حال فرستادن نماینده و لشکر به سوی شهرها می باشد. هنگامی که وارد شهر کوفه گردد، سه پرچم برافراشته شده و به یکدیگر ملحق شوند.

سپس حضرت داخل مسجد کوفه می شود و بالای منبر می رود و مشغول صحبت و سخنرانی خواهد شد؛ ولی در اثر تراکم جمعیت و گریه افراد، کسی متوجه محتوای فرمایشات آن حضرت نمی شود.

تا آن که جمعه دوم فرا می رسد و مردم درخواست می کنند تا حضرت نماز جمعه را اقامه نماید.

به همین جهت، حضرت دستور می فرماید تا بیرون مسجد شهر کوفه - بین نجف و کوفه - محلی را جهت اقامه نماز جمعه تهیه کنند و در همان مکان، نماز جمعه را اقامه می نماید.

بعد از آن دستور می دهد تا آن که نهر و کانالی از (شطّ فرات) کربلاء تا نجف اشرف حفر نمایند و در همان زمان بدون فاصله، چندین پُل بر سر هر گذرگاهی نصب خواهد شد؛ و در کنار هر پُلی یک آسیاب ساخته شود.

امام محمد باقر علیه السلام در پایان افزود: مثل این که می بینم پیرزنی را که مقداری گندم بر سر نهاده و جهت آرد کردن به سمت یکی از آن آسیاب ها می آورد و آسیابان، گندم های او را بدون مُزد و بدون اجرت آرد نموده و تحویلش می دهند.

امام صادق علیه السلام پیرامون مسجدی که بیرون شهر کوفه به دستور حضرت حجّت (عجّ) ساخته می شود فرمود: دارای یک هزار درب ورودی و خروجی خواهد بود؛ و خانه های شهر کوفه را به نهر فرات در کربلاء متصل می گرداند.

همراه بودن پرچم رسول خدا (صلی الله علیه وآله وسلم) با امام زمان (علیه السلام)

پرچم رسول خدا (صلی الله علیه وآله وسلم) همراه حضرت مهدی (علیه السلام) است که این پرچم جز در بدر و روز جمل، هیچ روزی باز نشده است. شیخ نعمانی از حضرت صادق (علیه السلام) روایت کرده است که فرمود: (پرچم رسول خدا (صلی الله علیه وآله وسلم) را روز بدر، جبرئیل نازل نمود و به خدا آن نه از پنبه و نه از کتان و نه از ابریشم و نه از حریر بود.

راوی عرض کرد: (پس از چه بود؟)

حضرت فرمود: از برگ بهشت بود که رسول خدا (صلی الله علیه وآله وسلم) آن را در روز بدر باز کرد و بعد آن را پیچید و به دست علی بن ابیطالب داد، پس پیوسته نزد حضرت علی (علیه السلام) بود تا اینکه روز بصره فرا رسید و حضرت علی (علیه السلام) آنرا باز کرد و خداوند به او فتح و پیروزی عطا کرد، آنگاه آنرا پیچید و آن پرچم در نزد ماست و آن را هیچ احدی باز نمی

کند تا اینکه حضرت قائم (علیه السلام) ظهور کند، پس هر گاه آن حضرت ظهور کرد، آن پرچم را باز می کند. در آن هنگام هر کس که در مشرق و مغرب است آن را ملاقات می کند و (دشمنان) با فاصله زیادی از پیش روی آن فرار می کنند.

و نیز از حضرت باقر (علیه السلام) روایت است که به ابو حمزه فرمود: (ای ثابت! گویا قائم اهل بیت خود را می بینم که بر این نجف مشرف شده است). (و با دست خود به کوفه اشاره فرمود.

و فرمود: وقتی بر نجف شما مشرف شد، پرچم رسول خدا (صلی الله علیه و آله وسلم) را باز می کند و وقتی که باز کرد، ملائکه بدر بر او فرود می آیند.

گفت: پرچم رسول خدا (صلی الله علیه و آله وسلم) چیست؟

حضرت فرمود: چوبش از عمود عرش خداوند و رحمت اوست و بقیه آن از نصر خداوند است. آن را بطرف چیزی دراز نمی کند مگر آنکه آن را تباه کند و از بین ببرد.

و به روایت صدوق در (کمال الدین) آمده است که: وقتی آن را باز کند، سیزده هزار وسیزده ملک بر قائم فرود می آیند که همه آنها منتظر آن حضرت بودند.

نعمانی در کتاب (غیبت) از امام صادق (علیه السلام) روایت کرده است که فرمود: وقتی میان اهل بصره و حضرت علی (علیه السلام) تلاقی شد، آن حضرت پرچم رسول خدا (صلی الله علیه و آله وسلم) را باز کرد، پس قدمهای ایشان لرزید و آفتاب زرد نشده بود که گفتند: ای پسر ابو طالب! به ما امان بده.

و فرمود: وقتی روز جنگ صفین شد از حضرت علی (علیه السلام) خواهش کردند که آن پرچم را باز کند، حضرت این کار را نکرد، پس آنگاه حضرت امام حسن (علیه السلام) و امام حسین (علیه السلام) و عمار بن یاسر را شفیع خود قرار دادند.

پس حضرت علی (علیه السلام) به امام حسن (علیه السلام) فرمودند: (ای فرزند من! زمانی است که باید این قوم آن زمان را پشت سر بگذارند و بدرستی که این پرچم را بعد از من هیچ کس باز نمی کند مگر حضرت قائم (علیه السلام)).

زره رسول خدا (صلی الله علیه وآله وسلم) فقط اندازه قد شریف امام است

زره رسول خدا (صلی الله علیه وآله وسلم) فقط بر قامت حضرت مهدی (علیه السلام) راست می آید. چنانکه در کتاب (بصائر الدرجات) از امام صادق (علیه السلام) روایت است که بعد از ذکر چیزهایی از قبیل سلاح و موارث انبیاء که در نزد ایشان است، فرمود: بدرستی که قائم ما کسی است که وقتی زره رسول خدا (صلی الله علیه وآله وسلم) را بپوشد آن را پر کند و به اندازه باشد یعنی کوچک یا بزرگ نباشد و همانا ابو جعفر (علیه السلام) آن را پوشید پس بزرگتر از قامتش بود.

راوی عرض کرد: شما چاق تر هستید یا ابو جعفر؟

حضرت فرمود: ابو جعفر از من چاقتر بود، زیرا وقتی من آن را پوشیدم اندکی برای من بزرگ بود. و نیز آنجا راوندی در کتاب (خرایج) از ابی بصیر روایت کرده که به حضرت صادق (علیه السلام) عرض کردم: (فدای تو شوم! من می خواهم دستم را به سینه تو بمالم. حضرت فرمود: این کار را بکن. پس دستم را به سینه و کتفهای مبارکش مالیدم. پس فرمود: (ای ابو محمد!)

چرا این کار را کردی؟ عرض کردم: فدای تو شوم! از پدرت شنیدم که می فرمود: بدرستی که حضرت قائم (علیه السلام) سینه اش پهن است و دو کتفش فرو هشته و میان آنها فراخ است.

حضرت فرمود: ای ابومحمد! پدرم زره رسول خدا (صلی الله علیه وآله وسلم) را پوشید ولی آن بر زمین کشیده می شد، بعد من پوشیدم و برای من مناسبتر بود (ولی اندازه نبود) و این زره بر تن حضرت قائم (علیه السلام) همان گونه ای خواهد بود که بر تن رسول خدا (صلی الله علیه وآله وسلم) بود. دامن آن از زمین بلند است به نحوی که گویا جلوی آن را با دو حلقه بلند کرده اند.

در روایت راوندی آمده است که: (و آن زره برای صاحب امر مشمر است). یعنی دامن او بالا رفته است، همانطور که بر تن رسول خدا (صلی الله علیه وآله وسلم) اینگونه بود.

و بر این مضمون اخبار متعددی وجود دارد و علامه مجلسی در جلد هفتم بحار فرموده است که: از روایات استنباط می شود که در نزد ائمه دو زره بوده است: یکی از آنها علامت امامت بود که به اندازه ایشان بود و دیگری علامت حضرت قائم (علیه السلام) بود که به اندازه آنها نبود و فقط بر بدن حضرت مهدی (علیه السلام) اندازه می گردد.

السلام علیک یا مولانا یا اباصالح المهدی

ابر مخصوص حضرت قائم (علیه السلام) که در آن رعد و برق است

ابری مخصوص است که خداوند متعال، آن را برای حضرت قائم (علیه السلام) ذخیره کرده است که در آن رعد و برق می باشد. چنانکه صفّار در کتاب (بصائر) و شیخ مفید در کتاب (اختصاص) به سندهای متعدّد از حضرت باقر (علیه السلام) روایت کرده اند که فرمودند: (آگاه باشید که ذوالقرنین را در میان دو ابر مخیّر کردند. پس او ابر آرام را انتخاب کرد و ابر صعب و سخت را برای صاحب شما ذخیره نمود.

راوی پرسید: صعب کدام است؟

حضرت فرمود: آن ابری که در آن رعد و برق و صاعقه است. آگاه باشید که صاحب شما بر آن سوار می شود، پس آن ابر، او را در راههای هفت آسمان و هفت زمین که پنج عدد آن آباد، و دوتای آن خراب است می برد.

و نیز از امام صادق (علیه السلام) روایت کرده اند که فرمود: (خداوند ذوالقرنین را میان دو ابر آرام و سخت مخیّر کرد، پس او ابر آرام را انتخاب کرد و آن ابری است که در آن رعد و برقی نیست و اگر سخت را انتخاب می کرد این ابر برای او نبود زیرا خداوند این ابر را برای حضرت قائم (علیه السلام) ذخیره کرده است).

مدت حکومت قائم پس از قیام

آنچه روایت شده در مدت حکومت قائم علیه السلام پس از قیامش خبر داد ما را احمد بن محمد بن سعید ابن عقده کوفی او گفت: حدیث کرد مرا علی بن حسن تیملی از حسن بن علی بن یوسف واو از پدرش و محمد بن علی واو از پدرش واو از احمد بن عمر حلبی واو از حمزه بن حمران واو از عبد الله بن ابی یغفور واو از: **ابی عبد الله (امام صادق) علیه السلام که آنحضرت فرمود:** حکومت قائم علیه السلام نوزده سال وچند ماه است (قائم علیه السلام حکومت میکند...)

وخبیر داد ما را ابو سلیمان احمد بن هوذه باهلی او گفت: حدیث کرد ما را ابراهیم بن اسحاق نهبوندی بسال دویست وهفتاد وسه او گفت: حدیث کرد ما را ابو محمد عبد الله بن حماد انصاری بسال دویست وبیست ونه او گفت: حدیث کرد مرا عبد الله بن ابی یغفور او گفت: **ابو عبد الله (امام صادق) علیه السلام فرمود:** حکومت قائم از ما نوزده سال وچند ماه خواهد بود.

خبیر داد ما را احمد بن محمد بن سعید ابنعقده او گفت: حدیث کرد ما را محمد بن مفضل بن ابراهیم بن قیس بن رمانه اشعری وسعدان بن اسحاق بن سعید واحمد بن حسین بن عبد الملک (زیات) ومحمد بن احمد بن حسن قطوانی از حسن بن محبوب واو از عمرو بن ثابت واو از جابر بن یزید جعفری که گفت: **شنیدم ابا جعفر محمد بن علی (امام باقر) علیه السلام میفرمود:** بخدا قسم که حتما مردی از ما اهل بیت سیصد (وسیزده) سال باضافه نه حکومت میکند گوید: بانحضرت عرض کردم: این کی خواهد شد؟ فرمود پس از فوت قائم علیه السلام. بانحضرت عرض کردم: قائم علیه السلام در جهان خود چقدر بر پا است تا آنکه (مدت حکومت قائم آل محمد علیهم السلام) بمیرد؟ فرمود: نوزده سال از روز قیامش تا روز مرگش.

خبیر داد ما را علی بن احمد بندنیجی از عبید الله بن موسی علوی و او از بعضی از رجالش و او از احمد بن حسن واو از اسحاق واو از احمد بن عمر بن ابی شعبه حلبی واو از حمزه بن حمران

واو از عبد الله بن يعفور واو از): ابی عبد الله عليه السلام که فرمود: همانا قائم (عليه السلام) نوزده سال و چند ماه حکومت خواهد کرد.

خصایص حضرت حجت علیه السلام

محمد بن مسلم ثقفی گوید:

محرر مبارک حضرت باقرالعلوم علیه السلام رفتیم ، تا درباره قائم آل محمد عجل الله تعال فرجه الشریف سؤالی نمایم ، هنگامی که خدمت حضرت رسیدم ، پیش از آن که سخنی بگویم ، مرا مخاطب قرار داد و فرمود: ای محمد بن مسلم ! قائم آل محمد (عج) دارای پنج امتیاز از پیامبران الهی می باشد که آن حضرت در این پنج امتیاز و خصوصیت با آن پیامبران شبیه است:

* شبیه حضرت یونس علیه السلام می باشد، از این جهت که او پس از سال ها غیبت در شکم ماهی ، هنگام ظهور و خروجش جوانی شاداب و نیرومند بود.

* شبیه حضرت یوسف علیه السلام است ، از جهت این که از دید و از چشمِ غریب و آشنا مخفی و پنهان بود، به طوری که حتی برادرانش هم او را نمی شناختند.

* شبیه حضرت موسی علیه السلام است ، چون مرتّب طاغوتیان از ظهورش وحشت داشتند و ولادتش مخفی انجام گرفت.

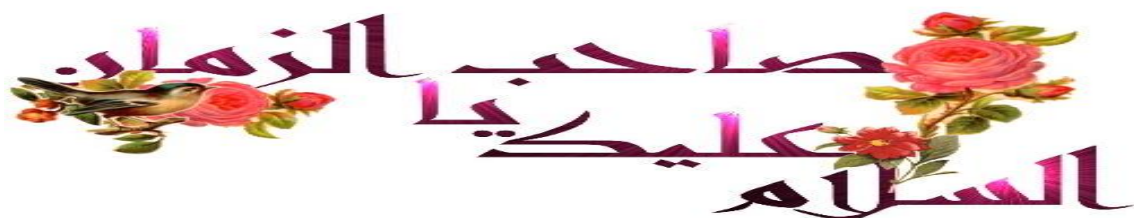
و نیز غیبتی طولانی داشت و دوستان و پیروانش صدمات و سختی های بسیاری را - در زمان غیبت حضرت موسی بن عمران - متحمّل شدند؛ و مرتّب در انتظار ظهورش چشم به راه بودند تا آن که خداوند متعال او را ظاهر گردانید و بر دشمنش پیروز آمد و مؤمنین در آسایش قرار گرفتند.

* شبیه حضرت عیسی علیه السلام است ، همچنان که امتّش درباره او اختلاف کردند و عده ای گفتند: اصلا عیسی متولّد نشده ، گروهی ادّعا کردند که تولّد یافته ، ولی مرده است ؛ بعضی هم گفتند: او را به دار آویختند و کشته اند و برخی هم بر واقعیت و حقیقت امر آگاه و پابرجا ماندند.

* و نیز شبیه جدّش رسول خدا صلی الله علیه و آله می باشد، از این جهت که با شمشیر خروج و قیام می نماید و دشمنان خدا و رسولش را به قتل می رساند، همچنین ستمگران و تجاوزگران را سرکوب و نابود می نماید.

پس او مانند جدّش با نصرت های الهی بر همگان مسلّط و پیروز خواهد شد؛ و هیچ پرچمی از او بدون پیروزی باز نمی گردد.

سپس امام باقر علیه السلام افزود: بعضی از نشانه های ظهور آن حضرت عبارتند از: خروج سفیانی از شام ، صیحه آسمانی در ماه مبارک رمضان خواندن نام مبارک آن حضرت با نام پدر بزرگوارش .

تعداد روایات وارده درباره حضرت مهدی (علیه السلام)

روایاتی که درباره مهدی موعود (علیه السلام) و صفات و جزئیات زندگی آن مصلح جهانی، از پیامبر و سایر پیشوایان معصوم (علیهم السلام) وارد شده است و علمای شیعه و سنی آنها را در منابع معتبر خود آورده اند، بیرون از شمار است، از این رو، فقط فهرست قسمتی از آنها را از نظر خوانندگان گرامی می گذرانیم:

- 1- در مورد این که حضرت مهدی (علیه السلام) نامش، نام مبارک پیامبر (محمد صلی الله علیه وآله وسلم)) و کنیه اش، کنیه شریف پیامبر (ابوالقاسم) است، 48 حدیث نقل شده است.
- 2- درباره این که حضرت مهدی (علیه السلام) دوازدهمین امام و آخرین پیشوا است، 136 حدیث آمده است.
- 3- در مورد این که حضرتش دهمین فرزند امیرمؤمنان علی (علیه السلام) است، 214 حدیث وارد شده است.
- 4- در مورد این که آن حضرت از فرزندان حضرت فاطمه (علیها السلام) است، 192 حدیث ذکر شده است.
- 5- در مورد این که وی، نهمین فرزند حضرت امام حسین (علیه السلام) است، 308 حدیث بیان شده است.
- 6- در مورد این که او، هشتمین فرزند امام سجاد (علیه السلام) است، 185 حدیث نقل شده است.
- 7- در مورد این که او، هفتمین فرزند امام باقر (علیه السلام) است، 103 حدیث آمده است.

- 8- در مورد این که او، ششمین فرزند امام صادق(علیه السلام) است، 202 حدیث وارد شده است.
- 9- در مورد این که او، پنجمین فرزند حضرت موسی بن جعفر(علیه السلام) است، 199 حدیث بیان شده است.
- 10- در مورد این که او، چهارمین فرزند حضرت علی بن موسی الرضا(علیه السلام) است، 95 حدیث آمده است.
- 11- در مورد این که او، سومین فرزند محمد بن علی (حضرت جواد الائمه(علیه السلام)) است، 90 حدیث نقل شده است.
- 12- در مورد این که او، دومین فرزند امام علی النقی الهادی(علیه السلام) است، 90 حدیث آمده است.
- 13- در مورد این که او، فرزند بلا فصل امام حسن عسکری(علیه السلام) و از صلب آن حضرت است، 293 حدیث نقل شده است.
- 14- در باب ولادت با سعادت حضرتش، 293 حدیث آمده است.
- 15- در باره این که آن حضرت، در خفا و پنهانی متولد گردید، 14 حدیث بیان شده است.
- 16- راجع به این که عمر شریفش بسیار طولانی خواهد شد، 318 حدیث نقل شده است.
- 17- در مورد این که مدت زیادی از انظار غایب و پنهان خواهد بود، 91 حدیث آمده است.
- 18- در مورد این که غیبت حضرتش به دو غیبت صغری و کبری منقسم می گردد، 10 حدیث ذکر شده است.

19- در مورد این که آیین وی، همان آیین مبین اسلام، و کتابش قرآن است، 15 حدیث آمده است.

20- در مورد این که وی جهانیان را به دین مبین اسلام دعوت می نماید و در تمامی روی زمین حکومت واحد جهانی بر اساس قانون اسلام تشکیل می دهد، 47 حدیث نقل شده است.

21- در مورد این که شخصاً عدالت اجتماعی را در روی کره زمین برقرار می کند و در دولت با سعادت آن حضرت، عدالت واقعی بر تمامی شؤون اجتماع حکومت می نماید و جهان انسانی پس از ظلم و جور و انحراف، از عدل و داد و خدانشناسی پر می گردد، 123 حدیث آمده است.

22- در مورد این که وی زمین را از کفر و شرک پاک می نماید، 19 حدیث وارد شده است.

23- در مورد این که: ایمان و امنیت واقعی در حکومت عادلانه اش حکم فرما خواهد گردید، 7 حدیث آمده است.

24- در مورد این که اسلام، شرق و غرب جهان را فرا خواهد گرفت، 12 حدیث نقل شده است.

25- در مورد این که بشر پیرو یک آیین خواهد گردید، و جمیع ملل عالم در تحت لوای اسلام در خواهند آمد، 7 حدیث آمده است.

26- در مورد این که با شمشیر قیام خواهد کرد، 77 حدیث ذکر شده است.

27- در مورد این که در دوران حکومت عدالت پیشه او، جهان، آباد خواهد گردید و عقول مردمان کاملتر خواهد شد، 5 حدیث نقل شده است.

28- در مورد این که معجزات و امتیازات پیامبران در او جمع است و به دست توانای حضرتش ظاهر می گردد، 23 حدیث نقل شده است.

29- در مورد این که وقت ظهورش بر احدی از آحاد مردم معلوم نیست و هرکس وقت تعیین کند دروغگوست، 7 حدیث آمده است.

30- در مورد این که اصحاب خاص آن حضرت 313 نفرند و از اطراف و اکناف عالم به سرعت، به اندازه یک چشم به هم زدن، نزدش جمع می شوند، 25 حدیث نقل شده است.

31- در مورد این که حضرت عیسی (علیه السلام) در نماز به وی اقتدا می نماید، 29 حدیث بیان شده است.

32- در مورد این که منادی آسمانی حضرتش را به نام و نشان به جهانیان معرفی می کند، 27 حدیث آمده است.

33- و در مورد این که برای ظهور مبارک آن حضرت، علایم و نشانه هایی خواهد بود که پیش از ظهور مبارکش به وقوع خواهد پیوست، 657 حدیث آمده است.

خصوصیات حضرت از زبان رسول خدا صلی الله علیه وآله

حضرت جواد الائمه به نقل از پدران بزرگوارش از امام حسین صلوات الله علیهم اجمعین در حدیثی بسیار طولانی حکایت فرماید:

روزی بر جدّم رسول خدا صلی الله علیه و آله وارد شدم ، شخصی به نام اءبى بن كعب حضور داشت و سؤال و جواب هائی پیرامون ائمه اطهار علیهم السلام مطرح شد تا جائی که جدّم رسول الله صلی الله علیه و آله اظهار داشت:

خداوند متعال در صلب یازدهمین خلیفه ام ، نطفه ای پاک و منزّه قرار داده است که تمام انسان های مؤمن به وسیله آن شادمان و راضی خواهند شد.

خداوند تبارک و تعالی در عالم ذرّ عهد و میثاق ولایت او را گرفته است و کسانی نسبت به او کافر خواهند شد که منکر خداوند باشند.

او امامی است پرهیزکار و پاک ، مسرور کننده و رضایت بخش ، هدایت گر و هدایت بخش ، حکم به عدل می نماید و بر اجرای عدالت دستور می دهد.

در تمام امور، خداوند حکیم را تصدیق می کند و خداوند هم او را تصدیق و تائید خواهد کرد، او از دید افراد، مخفی و پنهان می گردد تا زمانی که آمادگی ظهور و بیان احکامش در جامعه آشکار شود.

در طالقان گنج های ارزشمندی در انتظار اوست که نه طلا است و نه نقره ، بلکه مردانی قوی و پایدار خواهند بود.

خداوند متعال هنگام فرزندم ، از تمام شهرها و دورترین نقاط اصحاب او را گرد یکدیگر جمع می نماید که به تعداد اصحاب جنگ بدر - یعنی ؛ سیصد و سیزده نفر - خواهند بود.

و طوماری در دست دارد که در آن نام تمام اصحاب و یارانش با معرفّی کامل از جهت نسب ، شهر، شغل و فامیل خانوادگی ثبت و ضبط گردیده است.

امام حسین علیه السلام افزود: اَبی بن کعب سؤ ال کرد: علائم و نشانه های ظهور او چگونه و چیست ؟

جدم رسول الله صلی الله علیه و آله در جواب او، فرمود: بیرقی مخصوص او قرار گرفته است که هر موقع زمان ظهورش فرا رسد؛ بیرق ، باز و گسترده خواهد شد و خداوند متعال آن را به سخن درخواهد آورد، پس صاحبش را صدا می زند و می گوید:
ای ولیّ الله! ظاهر شو و دشمنان خدا را به هلاکت برسان.

همچنین شمشیری مخصوص او، در قلاف قرار داده شده است ، که هنگام خروج حضرتش شمشیر از قلاف بیرون آید و با قدرت خداوند به سخن آید و گوید:

ای ولیّ الله! خارج و ظاهر شو، چون که دیگر بر تو جائز نیست که نسبت به دشمنان خدا ساکت و آرام بنشینی.

پس در همان حال ، ظاهر و خارج می گردد و دشمنان خداوند متعال را در هر کجای عالم و در هر حالتی بیابد پس از اتمام حجّت به قتل خواهد رساند.

و او تمام حدود و احکام الهی را به اجراء در خواهد آورد، در حالتی که جبرئیل سمت راست و میکائیل سمت چپ و شعیب فرزند صالح جلوی او قرار دارد.

و به همین زودی قبل از قیام قیامت ، او را خواهید یافت و من تمام امور خود را به خداوند واگذار می کنم.

سپس رسول خدا صلی الله علیه و آله در ادامه فرمایش خود افزود: ای اَبی! خوشا به حال کسی که در آن زمان حجّت خدا را درک کند و خوشا به سعادت کسی که دوستدار او، و معتقد و مؤمن به ولایت و امامت او باشد، همانا که خداوند متعال آن افراد مؤمن را از شدائد و هلاکت ها نجات می بخشد.

اللهم عجل لوليک الفرج

فوائد دعا برای فرج

- مایه ناراحتی شیطان لعین است.
- مایه استجاب دعا می شود.
- باعث نجات یافتن از فتنه های آخر الزمان است.
- باعث آمرزش گناهان است.
- شفاعت آن حضرت در قیامت شامل حال او می شود.
- نشانه انتظار اوست.
- فرج مولای ما حضرت صاحب الزمان علیه السلام زودتر واقع می شود.
- باعث طولانی شدن عمر است.
- هنگام مرگ به او مژده می رسد و با او به نرمی رفتار می شود.
- باعث زیاد شدن اشراف نور امام علیه السلام در دل او می شود.
- محبوبترین افراد نزد خداوند خواهد بود.
- کردار بد او به کردار نیک مبدل می شود.
- دعای امیر المومنین علیه السلام در حق او در روز قیامت است.
- بی حساب داخل بهشت شدن.

-فرشتگان برای او طلب آمرزش می کنند.

-در امان است از تشنگی روز قیامت.

-این دعا در عالم برزخ و قیامت مونس مهربانی خواهد بود.

-باعث دوری غصه ها می شود.

-این دعا خوشایندترین اعمال نزد خداوند است.

-در روز قیامت هدیه های ویژه ای دریافت می کند.

-سبب کامل شدن دین است.

-ثواب کسی را دارد که زیر پرچم حضرت مهدی علیه السلام شهید شده است.

-با ائمه اطهار علیه السلام محشور می شود.

-نائل شدن به بالاترین درجات شهدا در روز قیامت.

-رستگاری به شفاعت حضرت فاطمه زهرا علیه السلام را دارد.

خواهر و برادر! برای این که این فضایل بزرگ نصبتان شود همیشه بعد از نمازهای واجب و یا در مجالس روضه و یا در سحرگاهان اولین دعایی که می کنید خدا را به حق محمد صلی الله علیه و آله و آلش و به حق قرآنش و به حق شهدای کربلا قسم دهید که از بقیه غیبت و لیش حضرت مهدی علیه السلام صرف نظر فرماید. آمین یا رب العالمین .

پہل حدیث گمبار منتخب

قال الامام المهدي ، صاحب العصر و الزمان سلام الله عليه و عجل الله تعالى فرجه الشريف:

1-الَّذِي يَجِبُ عَلَيْكُمْ وَ لَكُمْ اَنْ تَقُولُوا: اِنَّا قُدُوَةٌ وَ اِئِمَّةٌ وَ خُلَفَاءُ اللّٰهِ فِي اَرْضِهِ، وَ اَمَنَؤُهُ عَلٰى خَلْقِهِ، وَ حُجَجُهُ فِي بِلَادِهِ، نَعْرِفُ الْاَحْلَالَ وَالْحَرَامَ، وَ نَعْرِفُ تَاوِيْلَ الْكِتَابِ وَ فَصْلَ الْخِطَابِ.

ترجمہ: فرمود: ہر شما واجب است و بہ سود شما خواهد بود کہ معتقد باشید ہر این کہ ما اہل بیت رسالت ، محور و اساس امور، پیشوایان ہدایت و خلیفہ خداوند متعال در زمین ہستیم ہمچنین ما امین خداوند ہر بندگانش و حجّت او در جامعہ می باشیم ، حلال و حرام را می شناسیم ، تاویل و تفسیر آیات قرآن را عارف و آشنا ہستیم.

2- قَالَ عَلَيْهِ السَّلَامُ : اِنَّا خَاتَمُ الْاَوْصِيَاءِ، بِي يَدْفَعُ الْاَبْلَاءَ عَنْ اَهْلِي وَ شِيعَتِي .

ترجمہ: فرمود: من آخرین وصی پیغمبر خدا ہستم بہ وسیلہ من بلاہا و فتنہ ہا از آشنایان و شیعیانم دفع و برطرف خواهد شد.

3- قالَ عليه السلام : اءَمَّا الْحَوَادِثُ الْوَاقِعَةُ فَارْجِعُوا فِيهَا إِلَى رِوَاةِ حَدِيثِنَا (أَحَادِيثِنَا)، فَإِنَّهُمْ حُجَّتِي عَلَيْكُمْ وَآءَانَا حُجَّةُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ.

ترجمه: فرمود: جهت حل مشکلات در حوادث - امور سیاسی ، عبادی ، اقتصادی ، نظامی ، فرهنگی ، اجتماعی و... به راویان حدیث و فقهاء مراجعه کنید که آن ها در زمان غیبت خلیفه و حجّت من بر شما هستند و من حجّت خداوند بر آن ها می باشم.

4- قالَ عليه السلام : الْحَقُّ مَعَنَا، فَلَنْ يُوحِشَنَا مَنْ قَعَدَعَنَا، وَ نَحْنُ صَنَائِعُ رَبِّنَا، وَ الْخَلْقُ بَعْدُ صَنَائِعِنَا.

ترجمه: فرمود: حقانیت و واقعیت با ما اهل بیت رسول الله صلی الله علیه و آله می باشد و کناره گیری عده ای ، از ما هرگز سبب وحشت ما نخواهد شد، چرا که ما دست پروره های نیکوی پروردگار می باشیم ؛ و دیگر مخلوقین خداوند، دست پرورده های ما خواهند بود.

5- قالَ عليه السلام : إِنَّ الْجَنَّةَ لَا حَمْلَ فِيهَا لِلنِّسَاءِ وَ لَا وِلَادَةَ، فَإِذَا اشْتَهَى مُؤْمِنٌ وُلْدًا خَلَقَهُ اللَّهُ عَزَّ وَ جَلَّ بِغَيْرِ حَمْلٍ وَ لَا وِلَادَةٍ عَلَى الصُّورَةِ الَّتِي يُرِيدُ كَمَا خَلَقَ آدَمَ عَلَيْهِ السَّلَامُ عِبْرَةً.

ترجمه: فرمود: همانا بهشت جایگاهی است که در آن آبستن شدن و زایمان برای زنان نخواهد بود، پس هرگاه مؤمنی آرزوی فرزند نماید، خداوند متعال بدون جریان حمل و زایمان ، فرزند دلخواهش را به او می دهد همان طوری که حضرت آدم علیه السلام را آفرید.

6- قالَ عليه السلام : لَا يُنَازِعُنَا مَوْضِعَهُ إِلَّا ظَالِمٌ آثِمٌ، وَ لَا يَدَّعِيهِ إِلَّا جِدٌّ كَافِرٌ.

ترجمه: فرمود: کسی با ما، در رابطه با مقام ولایت و امامت مشاجره و منازعه نمی کند مگر آن که ستمگر و معصیت کار باشد، همچنین کسی مدعی ولایت و خلافت نمی شود مگر کسی که منکر و کافر باشد.

7- قَالَ عَلَيْهِ السَّلَامُ : إِنَّ الْحَقَّ مَعَنَا وَ فِينَا، لَا يَقُولُ ذَلِكَ سِوَانَا إِلَّا كَذَابٌ مُفْتَرٍ، وَ لَا يَدَّعِيهِ غَيْرُنَا إِلَّا ضَالٌّ غَوِيٌّ.

ترجمه: فرمود: حقیقت - در همه موارد و امور - با ما و در بین ما اهل بیت عصمت و طهارت خواهد بود و چنین سخنی را هر فردی غیر از ما بگوید دروغ گو و مفتری می باشد؛ و کسی غیر از ما آن را ادعا نمی کند مگر آن که گمراه باشد.

8- قَالَ عَلَيْهِ السَّلَامُ : اَبَى اللّٰهُ عَزَّ وَ جَلَّ لِلْحَقِّ اِلَّا اِثْمَامًا وَ لِلْبَاطِلِ اِلَّا اِلْزَهُوْقًا.

ترجمه: فرمود: همانا خداوند متعال ، إباء و امتناع دارد نسبت به حق مگر آن که به اتمام و کمال برسد و باطل ، نابود و مضمحل گردد.

9- قَالَ عَلَيْهِ السَّلَامُ : اِنَّهُ لَمْ يَكُنْ لِاِحْدٍ مِنْ اَبَائِي اِلَّا وَ قَدْ وَقَعَتْ فِيْ عُنُقِهِ بَيْعَةٌ لِطَاغُوتِ زَمَانِهِ، وَ اِنِّيْ اَخْرُجُ حِيْنَ اَخْرُجُ وَ لَا بَيْعَةَ لِاِحْدٍ مِنْ الطَّوَاغِيْتِ فِيْ عُنُقِي .

ترجمه: فرمود: همانا پدران من (ائمه و اوصیاء علیهم السلام)، بیعت حاکم و طاغوت زمانشان ، بر ذمه آن ها بود؛ ولی من در هنگامی ظهور و خروج نمایم که هیچ طاغوتی بر من منت و بیعتی نخواهد داشت.

10- قَالَ عَلَيْهِ السَّلَامُ : اِنَّا الَّذِيْ اَخْرُجُ بِهَذَا السَّيْفِ فَاَمْلَأُ الْاَرْضَ عَدْلًا وَ قِسْطًا كَمَا مُلِئْتُ ظُلْمًا وَ جَوْرًا.

ترجمه: فرمود: من آن کسی هستم که در آخر زمان با این شمشیر - ذوالفقار - ظهور و خروج می کنم و زمین را پر از عدل و داد می نمایم همان گونه که پر از ظلم و جور شده است.

11- قَالَ عَلَيْهِ السَّلَامُ : اِتَّقُوا اللّٰهَ وَ سَلِّمُوا لَنَا، وَ رُدُّوْا اِلَيْنَا، فَعَلَيْنَا الْاَصْدَارُ كَمَا كَانَ مِنَّا الْاَبْرَاءُ، وَ لَا تَحَاوُلُوْا كَشْفَ مَا عَطَّيْنَا عَنْكُمْ.

ترجمه: فرمود: از خدا بترسید و تسلیم ما باشید، و امور خود را به ما واگذار کنید، چون وظیفه ما است که شما را بی نیاز و سیراب نمائیم همان طوری که ورود شما بر چشمه معرفت به وسیله ما می باشد؛ و سعی نمائید به دنبال کشف آنچه از شما پنهان شده است نباشید.

12- قَالَ عَلَيْهِ السَّلَامُ : اِمَّا اَمْوَالُكُمْ فَلَا نَقْبَلُهَا اِلَّا لِتَطَهَّرُوا، فَمَنْ شَاءَ فَلْيَصِلْ، وَ مَنْ شَاءَ فَلْيَقْطَعْ.

ترجمه: فرمود: اموال - خمس و زکوت - شما را جهت تطهیر و تزکیه زندگی و ثروتتان می پذیریم ، پس هر که مایل بود بپردازد، و هر که مایل نبود نپردازد.

13- قَالَ عَلَيْهِ السَّلَامُ : اِنَّا نُحِيطُ عِلْمًا بِاَنْبَائِكُمْ، وَ لَا يَعْزُبُ عَنَّا شَيْءٌ مِّنْ اَخْبَارِكُمْ.

ترجمه: فرمود: ما بر تمامی احوال و اخبار شما آگاه و آشنائیم و چیزی از شما نزد ما پنهان نیست.

14- قَالَ عَلَيْهِ السَّلَامُ : مَنْ كَانَتْ لَهُ اِلَى اللّٰهِ حَاجَةٌ فَلْ يَغْتَسِلْ لَيْلَةَ الْجُمُعَةِ بَعْدَ نِصْفِ اللَّيْلِ وَ يَأْتِ مُصَلًّا.

ترجمه: فرمود: هر که خواسته ای و حاجتی از پیشگاه خداوند متعال دارد بعد از نیمه شب جمعه غسل کند و جهت مناجات و راز و نیاز با خداوند، در جایگاه نمازش قرار گیرد.

15- قَالَ عَلَيْهِ السَّلَامُ : يَا بَنَ الْمَهْزِيَارِ! لَوْلَا اسْتِغْفَارُ بَعْضِكُمْ لِبَعْضٍ، لَهَلَكَ مَنْ عَلَيْهَا، اِلَّا خَوَاصَّ الشَّيْعَةِ الَّتِي تَشَبَهَ اَقْوَالُهُمْ اَفْعَالُهُمْ.

ترجمه: فرمود: اگر طلب مغفرت و آمرزش بعضی شماها برای همدیگر نبود، هر کس روی زمین بود هلاک می گردید، مگر آن شیعیان خاصی که گفتارشان با کردارشان یکی است.

16- قَالَ عَلَيْهِ السَّلَامُ : وَاَمَّا قَوْلُ مَنْ قَالَ: اِنَّ الْحُسَيْنَ لَمْ يَمُتْ فَكُفْرٌ وَتَكْذِيبٌ وَ ضَلَالٌ.

ترجمه: فرمود: و اما کسانی که معتقد باشند حسین زنده است و وفات نکرده ، کفر و تکذیب و گمراهی است.

17- قَالَ عَلَيْهِ السَّلَامُ : مِنْ فَضْلِهِ، اِنَّ الرَّجُلَ يَنْسَى التَّسْبِيحَ وَ يُدِيرُ السَّبْحَةَ، فَيُكْتَبُ لَهُ التَّسْبِيحُ.

ترجمه: فرمود: از فضائل تربت حضرت سیدالشهداء آن است که چنانچه تسبیح تربت حضرت در دست گرفته شود ثواب تسبیح و ذکر را دارد، گرچه دعائی هم خوانده نشود.

18- قَالَ عَلَيْهِ السَّلَامُ : فِيمَنْ اءْفْطَرَ يَوْمًا مِنْ شَهْرِ رَمَضَانَ مُتَعَمِّدًا بِجِمَاعٍ مُحْرَمٍ أَوْ طَعَامٍ مُحْرَمٍ عَلَيْهِ: اِنَّ عَلَيْهِ ثَلَاثُ كَفَّارَاتٍ.

ترجمه: فرمود: کسی که روزه ماه رمضان را عمدًا با چیز یا کار حرامی افطار - و باطل - نماید، (غیر از قضای روزه نیز) هر سه نوع کفاره (60 روزه ، اطعام 60 مسکین ، آزادی یک بنده) بر او واجب می شود.

19- قَالَ عَلَيْهِ السَّلَامُ : اءَلَا اءَبْشُرُكَ فِى الْعِطَاسِ؟ قُلْتُ: بَلَى ، فَقَالَ: هُوَ اءَمَانٌ مِنَ اءَمَوْتِ ثَلَاثَةَ اءِیَّامٍ.

ترجمه: نسیم خادم گوید: در حضور حضرت عطسه کردم ، فرمود: می خواهی تو را بر فوائد عطسه بشارت دهم ؟ عرض کردم : بلی. فرمود: عطسه ، انسان را تا سه روز از مرگ نجات می بخشد.

20- قَالَ عَلَيْهِ السَّلَامُ : مَلْعُونٌ مَلْعُونٌ مَنْ سَمَّانِى فِى مَحْفَلٍ مِنَ النَّاسِ.

(وَ قَالَ عَلَيْهِ السَّلَامُ :) مَنْ سَمَّانِى فِى مَجْمَعٍ مِنَ النَّاسِ فَعَلَيْهِ لَعْنَةُ اللّٰهِ.

ترجمه: فرمود: ملعون و مغضوب است کسی که نام اصلی مرا در جائی بیان کند.

و نیز فرمود: هر که نام اصلی مرا در جمع مردم بر زبان آورد، بر او لعنت و غضب خداوند می باشد.

21- قَالَ عَلَيْهِ السَّلَامُ : يَعْمَلُ كُلُّ امْرِئٍ مِنْكُمْ مَا يَقْرُبُ بِهِ مِنْ مَحَبَّتِنَا، وَلِيَتَجَنَّبَ مَا يُدْنِيهِ مِنْ كِرَاهِيَّتِنَا وَ سَخَطِنَا، فَإِنَّ امْرَأًا يَبْغَتْهُ فُجَاءَةً حِينَ لَا تَنْفَعُهُ تَوْبَةٌ، وَ لَا يُنْجِيهِ مِنْ عِقَابِنَا نَدَمٌ عَلَى حُوبَةٍ.

ترجمه: فرمود: هر یک از شما باید عملی را انجام دهد که سبب نزدیکی به ما و جذب محبت ما گردد؛ و باید دوری کند از کرداری که ما نسبت به آن ، ناخوشایند و خشناک می باشیم ، پس چه بسا شخصی در لحظه ای توبه کند که دیگر به حال او سودی ندارد و نیز او را از عقاب و عذاب الهی نجات نمی بخشد.

22- قَالَ عَلَيْهِ السَّلَامُ : إِنَّ الْأَرْضَ تَضِجُ إِلَى اللَّهِ عَزَّ وَ جَلَّ مِنْ بَوْلِ الْأَعْرَبِينَ صَبَاحًا.

ترجمه: فرمود: زمین تا چهل روز از ادرار کسی که ختنه نشده است ناله می کند.

23- قَالَ عَلَيْهِ السَّلَامُ : سَجْدَةُ الشُّكْرِ مِنْ أَلْزَمِ السُّنَنِ وَ أَوْجَبِهَا.

ترجمه: فرمود: سجده شکر پس از هر نماز از بهترین و ضروری ترین سنتها است.

24- قَالَ عَلَيْهِ السَّلَامُ : إِنِّي لَا مَانَ لِأَهْلِ الْأَرْضِ كَمَا أَنَّ النَّجُومَ أَمَانٌ لِأَهْلِ السَّمَاءِ.

ترجمه: فرمود: به درستی که من سبب آسایش و امنیت برای موجودات زمینی هستم ، همان طوری که ستاره ها برای اهل آسمان امان هستند.

25- قَالَ عَلَيْهِ السَّلَامُ : قُلُوبُنَا أَوْعِيَةٌ لِمَشِيئَةِ اللَّهِ، فَإِذَا شَاءَ شِئْنَا.

ترجمه: فرمود: قلوب ما ظرف هائی است برای مشیت و اراده الهی ، پس هرگاه او بخواهد ما نیز می خواهیم.

26- قَالَ عَلَيْهِ السَّلَامُ : إِنَّ اللَّهَ مَعَنَا، فَلَا فَاقَةَ بِنَا إِلَى غَيْرِهِ، وَالْحَقُّ مَعَنَا فَلَنْ يُوحِشَنَا مَنْ قَعَدَ عَنَّا.

ترجمه: فرمود: خدا با ما است و نیازی به دیگران نداریم ؛ و حق با ما است و هر که از ما روی گرداند باکی نداریم.

27- قَالَ عَلَيْهِ السَّلَامُ : مَا أَرْغَمَ أُنْفَ الشَّيْطَانِ بِشَيْءٍ إِذْ مِثْلَ الصَّلَاةِ.

ترجمه: فرمود: هیچ چیزی و عملی همانند نماز، بینی شیطان را به خاک ذلت نمی مالد و او را ذلیل نمی کند.

28- قَالَ عَلَيْهِ السَّلَامُ : لَا يَحِلُّ لِأَحَدٍ أَنْ يَتَصَرَّفَ فِي مَالِ غَيْرِهِ بِغَيْرِ إِذْنِهِ.

ترجمه: فرمود: برای هیچکس جائز نیست که در اموال و چیزهای دیگران تصرف نماید مگر با اذن و اجازه صاحب و مالک آن.

29- قَالَ عَلَيْهِ السَّلَامُ : فَضْلُ الدُّعَاءِ وَ التَّسْبِيحِ بَعْدَ الْفَرَائِضِ عَلَى الدُّعَاءِ بِعَقِيبِ النَّوَافِلِ كَفَضْلِ الْفَرَائِضِ عَلَى النَّوَافِلِ.

ترجمه: فرمود: فضیلت تعقیب دعا و تسبیح بعد از نمازهای واجب نسبت به بعد از نمازهای مستحبی همانند فضیلت نماز واجب بر نماز مستحب می باشد.

30- قَالَ عَلَيْهِ السَّلَامُ : أَوْفُضْتُ أَوْقَاتَهَا صَدْرًا النَّهَارِ مِنْ يَوْمِ الْجُمُعَةِ.

ترجمه: فرمود: (برای انجام نماز جعفر طیّار) بهترین و با فضیلت ترین اوقات پیش از ظهر روز جمعه خواهد بود.

31- قَالَ عَلَيْهِ السَّلَامُ : مَلْعُونٌ مَلْعُونٌ مَنْ أَخَّرَ الْغَدَاةَ إِلَى أَنْ تَنْقُضِيَ النَّجُومُ.

ترجمه: فرمود: ملعون و نفرین شده است آن کسی که نماز صبح را عمداً تاخیر بیندازد تا موقعی که ستارگان ناپدید شوند.

32- قَالَ عَلَيْهِ السَّلَامُ : إِنَّ اللَّهَ قَنَعَنَا بِعَوَائِدِ إِحْسَانِهِ وَ قَوَائِدِ إِمْتِنَانِهِ.

ترجمه: فرمود: همانا خداوند متعال ، ما اهل بیت را به وسیله احسان و نعمت هایش قانع و خودکفا گردانده است.

33- قَالَ عَلَيْهِ السَّلَامُ : إِنَّهُ لَيْسَ بَيْنَ اللَّهِ عَزَّ وَ جَلَّ وَ بَيْنَ أَحَدٍ قَرَابَةٌ، وَ مَنْ أُنْكِرَنِي فَلَيْسَ مِنِّي ، وَ سَبِيلُهُ سَبِيلُ ابْنِ نُوحٍ.

ترجمه: فرمود: بین خداوند و هیچ یک از بندگانش ، خویشاوندی وجود ندارد - و برای هرکس به اندازه اعمال و نیت او پاداش داده می شود - هرکس مرا انکار نماید از (شیعیان و دوستان) ما نیست و سرنوشت او همچون فرزند حضرت نوح خواهد بود.

34- قَالَ عَلَيْهِ السَّلَامُ : أَمَا تَعْلَمُونَ أَعْنَ الْأَرْضَ لَا تَخْلُو مِنْ حُجَّةٍ إِمَّا ظَاهِرًا وَإِمَّا مَغْمُورًا.

ترجمه: فرمود: آگاه و متوجه باشید بر این که در هیچ حالتی ، زمین خالی از حجت خداوند نخواهد بود، یا به طور ظاهر و آشکار و یا به طور مخفی و پنهان.

35- قَالَ عَلَيْهِ السَّلَامُ : إِذَا أذِنَ اللَّهُ لَنَا فِي الْقَوْلِ ظَهَرَ الْحَقُّ، وَ اضْمَحَلَّ الْبَاطِلُ، وَ أَنْحَسَرَ عَنْكُمْ.

ترجمه: فرمود: چنانچه خداوند متعال اجازه سخن و بیان حقایق را به ما بدهد، حقایق آشکار می گردد و باطل نابود می شود و خفکان و مشکلات برطرف خواهد شد.

36- قَالَ عَلَيْهِ السَّلَامُ : وَ أَمَّا وَجْهُ الْأَنْتِفَاعِ بِي فِي غَيْبَتِي فَكَأَلَا نُنْتَفِعَ بِالشَّمْسِ إِذَا غَيَّبَتْهَا عَنِ الْأَبْصَارِ السَّحَابُ.

ترجمه: فرمود: چگونگی بهره گیری و استفاده از من در دوران غیبت همانند انتفاع از خورشید است در آن موقعی که به وسیله ابرها از چشم افراد ناپدید شود.

37- قَالَ عَلَيْهِ السَّلَامُ : وَاجْعَلُوا قَصْدَكُمْ إِلَيْنَا بِالْمَوَدَّةِ عَلَى السُّنَّةِ الْوَاضِحَةِ، فَقَدْ نَصَحْتُ لَكُمْ، وَ اللَّهُ شَاهِدٌ عَلَيَّ وَ عَلَيْكُمْ.

ترجمه: فرمود: هدف و قصد خویش را نسبت به محبت و دوستی ما - اهل بیت عصمت و طهارت - بر مبنای عمل به سنت و اجراء احکام الهی قرار دهید، پس همانا که موعظها و سفارشات لازم را نموده ام ؛ و خداوند متعال نسبت به همه ما و شما گواه می باشد.

38- قَالَ عَلَيْهِ السَّلَامُ : اءَمَا ظُهُورُ الْفَرَجِ فَإِنَّهُ إِلَى اللَّهِ، وَ كَذَبَ الْوَقَاتُونَ.

ترجمه: فرمود: زمان ظهور من مربوط به اراده خداوند متعال می باشد و هرکس زمان آن را معین و معرفی کند دروغ گفته است.

39- قَالَ عَلَيْهِ السَّلَامُ : اءَكْثِرُوا الدُّعَاءَ بِتَعْجِيلِ الْفَرَجِ، فَإِنَّ ذَلِكَ فَرَجُكُمْ.

ترجمه: فرمود: برای تعجیل ظهور من - در هر موقعیت مناسبی - بسیار دعا کنید که در آن فرج و حل مشکلات شما خواهد بود.

40- دَفَعَ إِلَى دَفْتَرَا فِيهِ دُعَاءُ الْفَرَجِ وَ صَلَاةٌ عَلَيْهِ، فَقَالَ : فَبِهَذَا فَادْعُ.

ترجمه: یکی از مؤمنین به نام ابومحمد، حسن بن وجناء گوید: زیر ناودان طلا در حرم خانه خدا بودم که حضرت ولی عصر امام زمان عجل الله تعالی فرجه الشریف را دیدم ، دفتری را به من عنایت نمود که در آن دعای فرج و صلوات بر آن حضرت بود.

سپس فرمود: به وسیله این نوشته ها بخوان و برای ظهور و فرج من دعا کن و بر من درود و تحیت بفرست. و آن دعا بر حسب مشهور چنین نقل شده است:

اللَّهُمَّ كُنْ لَوْلِيكَ فَلَانِ بْنِ فَلَانَ ((الْحُجَّهٖ بِنِ الْحَسَنِ الْعَسْكَرِيِّ)) صَلَوَاتِكَ عَلَيْهِ وَ عَلَى آبَائِهِ فِي هَذِهِ السَّاعَةِ وَ فِي كُلِّ سَاعَةٍ، وَلِيًّا وَحَافِظًا وَ قَاعِدًا وَ نَاصِرًا وَ دَلِيلًا وَ عَيْنًا حَتَّى تُسَكِّنَهُ اَرْضَكَ طَوْعًا وَ تُمَتِّعَهُ فِيهَا طَوِيلًا.

امام صادق (عليه السلام)
امرا آسماو زمين به وسيله ظهور او
خوتن حاله شوندد، بربدگان هـوا
وما ميآ دريا نيز با ظهور او شادي مے کنند.

اللَّهُمَّ عَجِّزْ لَوْلِيَّكَ الْفَرَجَ

persianGFX.com

دعای فرج امام زمان علیه السلام

إلهی عَظْمَ الْبَلَاءِ وَبَرِحَ الْخَفِ أءُ وَأَنْكَشَفَ الْغِطَ أءُ وَأَنْقَطَعَ الرَّجْ أءُ وَضَاقَتِ الْأَرْضُ وَمُنِعَتِ السَّمَاءُ
وَأَنْتَ الْمُسْتَعَانُ وَالْيَكُ الْمُشْتَكِي وَعَلَيْكَ الْمَعْوَلُ فِي الشِّدَّةِ وَالرَّخَاءِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ
مُحَمَّدٍ أُولَى الْأَمْرِ الَّذِينَ فَرَضْتَ عَلَيْنَا طَاعَتَهُمْ وَعَرَفْتَنَا بِذَلِكَ مَنْزِلَتَهُمْ فَفَرِّجْ عَنَّا بِحَقِّهِمْ فَرَجًا
عَاجِلًا قَرِيبًا كَلْمَحِ الْبَصْرِ أَوْ هُوَ أَقْرَبُ يَا مُحَمَّدُ يَا عَلِيُّ يَا عَلِيُّ يَا مُحَمَّدُ إِكْفِيَانِي فَإِنَّكُمَا كَافِيَانِ
وَأَنْصُرَانِي فَإِنَّكُمَا نَاصِرَانِ يَا مَوْلَانَا يَا صَاحِبَ الزَّمَانِ الْغَوْثَ الْغَوْثَ الْغَوْثَ أَدْرِكْنِي أَدْرِكْنِي أَدْرِكْنِي

السَّاعَةَ السَّاعَةَ الْعَجَلَ الْعَجَلَ الْعَجَلَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ بِحَقِّ مُحَمَّدٍ وَإِلَيْهِ الطَّاهِرِينَ.

دعوى حضرت حجة عليه السلام

اللَّهُمَّ ارزُقْنَا تَوْفِيقَ الطَّاعَةِ وَبُعْدَ الْمَعْصِيَةِ وَصِدْقَ النَّبِيِّ وَعِرْفَانَ الْحُرْمَةِ وَأَكْرَمْنَا بِالْهُدَى وَالِاسْتِقَامَةَ
وَسَدِّدْ أَلْسِنَتَنَا بِالصَّوَابِ وَالْحِكْمَةَ وَأَمَلْنَا قُلُوبَنَا بِالْعِلْمِ وَالْمَعْرِفَةِ وَطَهِّرْ بَطُونَنَا مِنَ الْحَرَامِ وَالشَّبْهَةِ
وَكَفِّفْ أَيْدِيَنَا عَنِ الظُّلْمِ وَالسَّرِقَةِ وَأَغْضُضْ أَبْصَارَنَا عَنِ الْفُجُورِ وَالْخِيَانَةِ وَأَسُدِّدْ أَسْمَاعَنَا عَنِ اللَّغْوِ
وَالغَيْبَةِ وَتَفَضَّلْ عَلَيَّ عِلْمًا نُنَا بِالزُّهْدِ وَالنَّصِيحَةِ وَعَلَيَّ الْمُتَعَلِّمِينَ بِالْجُهْدِ وَالرَّغْبَةِ وَعَلَيَّ الْمُسْتَمْعِينَ
بِالِاتِّبَاعِ وَالْمَوْعِظَةَ وَعَلَيَّ مَرْضَى الْمُسْلِمِينَ بِالشَّفَاءِ وَالرَّاحَةَ وَعَلَيَّ مَوْتَاهُمْ بِالرَّافَةِ وَالرَّحْمَةَ وَعَلَيَّ
مَشَايخِنَا بِالْوَقَارِ وَالسَّكِينَةَ وَعَلَيَّ الشَّبَابِ بِالْإِنَابَةِ وَالتَّوْبَةِ وَعَلَيَّ النِّسَاءِ بِالحَيَاءِ وَالْعِفَّةِ وَعَلَيَّ الْاَغْنِيَاءِ
بِالتَّوَضُّعِ وَالسَّعَةِ وَعَلَيَّ الْفُقَرَاءِ بِالصَّبْرِ وَالْقِنَاعَةِ وَعَلَيَّ الْغَزَاءِ بِالنَّصْرِ وَالْغَلَبَةِ وَعَلَيَّ الْأَسْرَاءِ بِالْخُلَاصِ
وَالرَّاحَةَ وَعَلَيَّ الْأُمْرَاءِ بِالْعَدْلِ وَالشَّفَقَةِ وَعَلَيَّ الرَّعِيَّةِ بِالْإِنصَافِ وَحُسْنِ السِّيَرَةِ وَبَارِكْ لِلْحُجَّاجِ وَالزُّوَّارِ
فِي الزَّادِ وَالنَّفَقَةِ وَأَفْضِ مَا أَوْجَبْتَ عَلَيْهِمْ مِنَ الْحَجِّ وَالْعُمْرَةِ بِفَضْلِكَ وَرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ.

زيارت حضرت صاحب الامر

السلام عليك يا صاحب الزمان السلام عليك يا خليفه الرحمن السلام عليك يا شريك القرآن
السلام عليك يا قاطع البرهان السلام عليك يا امام الانس و الجان السلام عليك و على ابائك
الطاهرين و رحمه الله و بركاته .

زیارت امام زمان علیه السلام در روز جمعه

روز حضرت صاحب الزمان علیه السلام و به نام آن جناب است و همان روزی است که در آن ظهور خواهد فرمود بگو و در زیارت آن حضرت بخوان:

اَسْئَلُكَ يَا حُجَّةَ اللَّهِ فِي أَرْضِهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا عَيْنَ اللَّهِ فِي خَلْقِهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا نُورَ اللَّهِ الَّذِي يَهْتَدِي بِهِ الْمُهْتَدُونَ وَيُفْرَجُ بِهِ عَنِ الْمُؤْمِنِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا الْمُهَذَّبُ الْخَائِفُ السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا الْوَلِيُّ النَّاصِحُ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا سَفِينَةَ النَّجَاهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا عَيْنَ الْحَيَاةِ السَّلَامُ عَلَيْكَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْكَ وَعَلَى آلِ بَيْتِكَ الطَّيِّبِينَ الطَّاهِرِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ عَجَّلَ اللَّهُ لَكَ مَا وَعَدَكَ مِنَ النَّصْرِ وَظَهَرَ الْأَمْرَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَوْلَايَ أَنَا مَوْلَاكَ عَارِفٌ بِأَوْلِيكَ وَأُخْرِيكَ أَتَقَرَّبُ إِلَى اللَّهِ تَعَالَى بِكَ وَبِآلِ بَيْتِكَ وَأَنْتَ ظُهُورُ الْحَقِّ عَلَى يَدَيْكَ وَأَسْئَلُ اللَّهَ أَنْ يُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ يَجْعَلَ لِي مِنَ الْمُتَنْظِرِينَ لَكَ وَالتَّابِعِينَ وَالتَّاصِرِينَ لَكَ عَلَى أَعْدَائِكَ وَالْمُسْتَشْهَدِينَ بَيْنَ يَدَيْكَ فِي جُمْلَةِ أَوْلِيَائِكَ يَا مَوْلَايَ يَا صَاحِبَ الزَّمَانِ صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْكَ وَعَلَى آلِ بَيْتِكَ هَذَا يَوْمَ الْجُمُعَةِ وَهُوَ يَوْمُكَ الْمَتَوَقَّعُ فِيهِ ظُهُورُكَ وَالْفَرَجُ فِيهِ لِلْمُؤْمِنِينَ عَلَى يَدَيْكَ وَقَتْلُ الْكَافِرِينَ بِسَيْفِكَ وَأَنَا يَا مَوْلَايَ فِيهِ ضَيْفُكَ وَجَارُكَ وَأَنْتَ يَا مَوْلَايَ كَرِيمٌ مِنْ أَوْلَادِ الْكِرَامِ وَمَاءُ مَوْرٍ بِالضِّيَافَةِ وَالْإِجَارَةِ فَأَضِئْ لِي وَأَجِرْنِي صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْكَ وَعَلَى أَهْلِ بَيْتِكَ الطَّاهِرِينَ

سید بن طاوس گفته که من بعد از این زیارت متمثل می شوم به این شعر و اشاره می کنم به آن حضرت و می گویم:

نَزَيْلَكَ حَيْثُ مَا اتَّجَهْتُ رِكَابِي قَصِقُ قَصِقُ وَ ضَيْفُكَ حَيْثُ كُنْتُ مِنَ الْبِلَادِ

یعنی من بر تو نازل می شوم هر کجا که راحله ام روی آورد و مرا وارد نماید و میهمان تو هستم در هر کجا که باشم از شهرها.

صلوات برولى الامر المنظر عليه السلام

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى وَاٰلِ اِيَّتِكَ الَّذِيْنَ فَرَضْتَ طَاعَتَهُمْ وَاَوْجَبْتَ حَقَّهُمْ وَاَذْهَبْتَ عَنْهُمْ الرَّجْسَ
وَطَهَّرْتَهُمْ تَطْهِيراً اللَّهُمَّ اَنْصُرْهُ وَاَنْتَصِرْ بِهِ لِديْنِكَ وَاَنْصُرْ بِهِ اَوْلِيَاءَكَ وَاَوْلِيَاءَهُ وَشِيْعَتَهُ وَاَنْصَارَهُ
وَاجْعَلْنَا مِنْهُمْ اللَّهُمَّ اَعِذْهُ مِنْ شَرِّ كُلِّ بَاغٍ وَطَاغٍ وَمِنْ شَرِّ جَمِيْعِ خَلْقِكَ وَاَحْفَظْهُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ
وَمِنْ خَلْفِهِ وَعَنْ يَمِيْنِهِ وَعَنْ شِمَالِهِ وَاَحْرُسْهُ وَاَمْنَعْهُ اَنْ يُوْصَلَ اِلَيْهِ بِسُوْءٍ وَاَحْفَظْ فِيْهِ رَسُوْلَكَ وَاَلَّ
رَسُوْلِكَ وَاَظْهَرْ بِهِ الْعَدْلَ وَاَيِّدْهُ بِالنَّصْرِ وَاَنْصُرْ ناصِرِيْهِ وَاخْذُلْ خَاذِلِيْهِ وَاَقْصِمْ بِهِ جَبَابِرَةَ الْكُفْرِ وَاَقْتُلْ
بِهِ الْكُفَّارَ وَاَلْمُنَافِقِيْنَ وَجَمِيْعَ الْمُلْحِدِيْنَ حَيْثُ كَانُوْا مِنْ مَّشَارِقِ الْاَرْضِ وَمَغَارِبِهَا وَبَرِّهَا وَبَحْرِهَا
وَامْلَأْ بِهِ الْاَرْضَ عَدْلًا وَاَظْهَرْ بِهِ دِيْنَ نَبِيِّكَ عَلَيْهِ وَاٰلِهِ السَّلَامُ وَاَجْعَلْنِيْ اللَّهُمَّ مِنْ اَنْصَارِهِ وَاَعُوْا
وَاتَّبَاعِهِ وَشِيْعَتِهِ وَاَرِنِيْ فِيْ اَلِ مُحَمَّدٍ مَا يَأْمَلُوْنَ وَفِيْ عَدُوِّهِمْ مَا يَحْذَرُوْنَ اِلَهَ الْحَقِّ اٰمِيْنَ

زيارت آل ياسين

هرگاه خواستید توجه کنید به وسیله ما بسوی خداوند تبارک و به سوی ما پس بگوید چنان که خدای تعالی فرموده است:

سَلَامٌ عَلَى آلِ يَسَّ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا دَاعِيَ اللَّهِ وَرَبَّانِي آيَاتِهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بَابَ اللَّهِ وَدِيَانَ دِينِهِ
السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا خَلِيفَةَ اللَّهِ وَنَاصِرَ حَقِّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا حُجَّةَ اللَّهِ وَدَلِيلَ إِرَادَتِهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا
تَالِيَ كِتَابِ اللَّهِ وَتَرْجُمَانَهُ السَّلَامُ عَلَيْكَ فِي أَنْاءِ لَيْلِكَ وَأَطْرَافِ نَهَارِكَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بَقِيَّةَ اللَّهِ
فِي أَرْضِهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مِيثَاقَ اللَّهِ الَّذِي أَخَذَهُ وَوَكَّدَهُ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَعْدَ اللَّهِ الَّذِي ضَمِنَهُ
السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا الْعَلَمُ الْمَنْصُوبُ وَالْعِلْمُ الْمَضْبُوبُ وَالْعَوْتُ وَالرَّحْمَةُ الْوَاسِعَةُ وَعَدَا غَيْرِ مَكْذُوبِ
السَّلَامُ عَلَيْكَ حِينَ تَقُومُ السَّلَامُ عَلَيْكَ حِينَ تَقْعُدُ السَّلَامُ عَلَيْكَ حِينَ تَقْرَأُ وَتَبِينُ السَّلَامُ عَلَيْكَ
حِينَ تُصَلِّيَ وَتَقْنُتُ السَّلَامُ عَلَيْكَ حِينَ تَرْكَعُ وَتَسْجُدُ السَّلَامُ عَلَيْكَ حِينَ تُهَلِّلُ وَتُكَبِّرُ السَّلَامُ
عَلَيْكَ حِينَ تَحْمَدُ وَتَسْتَغْفِرُ السَّلَامُ عَلَيْكَ حِينَ تُصْبِحُ وَتُمْسِي السَّلَامُ عَلَيْكَ فِي اللَّيْلِ إِذَا يَغْشَى
وَالنَّهَارِ إِذَا تَجَلَّى السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا الْإِمَامُ الْمَأْمُونُ السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا الْمُقَدَّمُ الْمَأْمُولُ السَّلَامُ

عَلَيْكَ بِجَوَامِعِ السَّلَامِ أَشْهَدُكَ يَا مَوْلَايَ أَنِّي أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَأَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ لَا حَبِيبَ إِلَّا هُوَ وَأَهْلُهُ وَأَشْهَدُكَ يَا مَوْلَايَ أَنَّ عَلِيًّا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ حُجَّتُهُ وَالْحَسَنَ حُجَّتُهُ وَالْحُسَيْنَ حُجَّتُهُ وَعَلِيَّ بْنَ الْحُسَيْنِ حُجَّتُهُ وَمُحَمَّدَ بْنَ عَلِيٍّ حُجَّتُهُ وَجَعْفَرَ بْنَ مُحَمَّدٍ حُجَّتُهُ وَمُوسَى بْنَ جَعْفَرَ حُجَّتُهُ وَعَلِيَّ بْنَ مُوسَى حُجَّتُهُ وَمُحَمَّدَ بْنَ عَلِيٍّ حُجَّتُهُ وَالْحَسَنَ بْنَ عَلِيٍّ حُجَّتُهُ وَأَشْهَدُ أَنَّكَ حُجَّةُ اللَّهِ أَنْتُمْ الْأَوَّلُ وَالْآخِرُ وَأَنَّ رَجَعْتَكُمْ حَقًّا لَا رَيْبَ فِيهَا يَوْمَ لَا يَنْفَعُ نَفْسًا إِيْمَانُهَا لَمْ تَكُنْ آمَنَتْ مِنْ قَبْلُ أَوْ كَسَبَتْ فِي إِيْمَانِهَا خَيْرًا وَأَنَّ الْمَوْتَ حَقٌّ وَأَنَّ نَاكِرًا وَتَكْبِيرًا حَقٌّ وَأَشْهَدُ أَنَّ النَّشْرَ حَقٌّ وَالْبَعْثَ حَقٌّ وَأَنَّ الصِّرَاطَ حَقٌّ وَالْمِرْصَادَ حَقٌّ وَالْمِيزَانَ حَقٌّ وَالْحَشْرَ حَقٌّ وَالْحِسَابَ حَقٌّ وَالْجَنَّةَ وَالنَّارَ حَقٌّ وَالْوَعْدَ وَالْوَعِيدَ بِهِمَا حَقٌّ يَا مَوْلَايَ شَقِيًّا مَنْ خَالَفَكُمْ وَسَعِدَ مَنْ أَطَاعَكُمْ فَاشْهَدْ عَلَيَّ مَا أَشْهَدْتُكَ عَلَيْهِ وَأَنَا وَلِيُّ لَكَ بَرِيٍّ مِنْ عَدُوِّكَ فَالْحَقُّ مَا رَضِيْتُمُوهُ وَالْبَاطِلُ مَا أَسْخَطْتُمُوهُ وَالْمَعْرُوفُ مَا أَمَرْتُمْ بِهِ وَالْمُنْكَرُ مَا نَهَيْتُمْ عَنْهُ فَنَفْسِي مُؤْمِنَةٌ بِاللَّهِ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَبِرَسُولِهِ وَبِأَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَبِكُمْ يَا مَوْلَايَ أَوْلَكُمْ وَأَخْرِكُمْ وَنَصَرْتِي مُعَدَّةً لَكُمْ وَمَوَدَّتِي خَالِصَةً لَكُمْ آمِينَ آمِينَ

و بعد از آن این دعا خوانده شود:

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ نَبِيِّ رَحْمَتِكَ وَكَلِمَةِ نُورِكَ وَأَنْ تَمْلَأَ قَلْبِي نُورَ الْيَقِينِ وَصَدْرِي نُورَ الْإِيْمَانِ وَفِكْرِي نُورَ النِّيَّاتِ وَعَزْمِي نُورَ الْعِلْمِ وَقُوَّتِي نُورَ الْعَمَلِ وَلِسَانِي نُورَ الصِّدْقِ وَدِينِي نُورَ الْبَصَائِرِ مِنْ عِنْدِكَ وَبَصْرِي نُورَ الضِّيَاءِ وَسَمْعِي نُورَ الْحِكْمَةِ وَمَوَدَّتِي نُورَ الْمُوَالَاةِ لِمُحَمَّدٍ وَآلِهِ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ حَتَّى أَلْقَاكَ وَقَدْ وَفَيْتُ بِعَهْدِكَ وَمِيثَاقِكَ فَتَغَشَّيْنِي رَحْمَتَكَ يَا وَلِيَّيَ حَمِيدُ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ حُجَّتِكَ فِي أَرْضِكَ وَخَلِيفَتِكَ فِي بِلَادِكَ وَالِدَاعِي إِلَى سَبِيلِكَ وَالْقَائِمِ بِقِسْطِكَ وَالثَّابِرِ بِأَمْرِكَ وَوَلِيِّ الْمُؤْمِنِينَ وَبَوَارِ الْكَافِرِينَ وَمُجَلِّي الظُّلْمَةَ وَمُنِيرِ الْحَقِّ وَالنَّاطِقِ بِالْحِكْمَةِ وَالصِّدْقِ وَكَلِمَتِكَ التَّامَّةِ فِي أَرْضِكَ الْمُرْتَقِبِ الْخَائِفِ وَالْوَلِيِّ النَّاصِحِ سَفِينَةَ النَّجَاهِ وَعَلِمِ الْهُدَى وَنُورِ أَبْصَارِ الْوَرَى وَخَيْرِ مَنْ تَقَمَّصَ وَارْتَدَى وَمُجَلِّي الْعَمَى الَّذِي يَمْلَأُ الْأَرْضَ عَدْلًا وَقِسْطًا كَمَا مَلَأْتَ ظُلْمًا وَجَوْرًا إِنَّكَ عَلَيَّ كُلِّشَيْءٍ قَدِيرٌ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَيَّ وَلِيِّكَ وَأَبْنِ أَوْلِيَاءِكَ الَّذِينَ فَرَضْتَ طَاعَتَهُمْ وَأَوْجَبْتَ حَقَّهُمْ وَأَذْهَبْتَ عَنْهُمْ الرَّجْسَ وَطَهَّرْتَهُمْ تَطْهِيرًا اللَّهُمَّ انصُرْهُ وَأَنْتَصِرْ بِهِ لِدِينِكَ وَأَنْصُرْ بِهِ أَوْلِيَاءَكَ وَأَوْلِيَاءَهُ وَشِيعَتَهُ وَأَنْصَارَهُ وَأَجْعَلْنَا مِنْهُمْ اللَّهُمَّ أَعِذْهُ مِنْ شَرِّ كُلِّ بَاغٍ وَطَاغٍ وَمِنْ

شَرَّ جَمِيعِ خَلْقِكَ وَاحْفَظْهُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ وَعَنْ يَمِينِهِ وَعَنْ شِمَالِهِ وَاحْرُسْهُ وَامْنَعْهُ مِنْ
أَنْ يُوْصَلَ إِلَيْهِ بِسُوءٍ وَاحْفَظْ فِيهِ رَسُوْلَكَ وَآلَ رَسُوْلِكَ وَأَظْهَرُ بِهِ الْعَدْلَ وَأَيِّدْهُ بِالنَّصْرِ وَأَنْصُرْ نَاصِرِيهِ
وَاخْذُلْ خَاذِلِيهِ وَأَقْصِمِ قَاصِمِيهِ وَأَقْصِمِ بِهِ جَبَابِرَةَ الْكُفْرِ وَأَقْتُلْ بِهِ الْكُفَّارَ وَالْمُنَافِقِينَ وَجَمِيعَ
الْمُلْجِدِينَ حَيْثُ كَانُوا مِنْ مَشَارِقِ الْأَرْضِ وَمَغَارِبِهَا بَرِّهَا وَبَحْرِهَا وَامْلَأْ بِهِ الْأَرْضَ عَدْلًا وَأَظْهَرُ بِهِ
دِينَ نَبِيِّكَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَاجْعَلْنِي اللَّهُمَّ مِنْ أَنْصَارِهِ وَأَعْوَانِهِ وَأَتْبَاعِهِ وَشِيعَتِهِ وَأَرِنِي فِي آلِ
مُحَمَّدٍ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ مَا يَأْمَلُونَ وَفِي عَدُوِّهِمْ مَا يَخْذَرُونَ إِلَهَ الْحَقِّ آمِينَ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ يَا
أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ.

توسل بہ حضرت حجۃ علیہ السلام بہت کشائش ہر کاری

بسیار مجرب است . ہفتاد مرتبہ بگوید:

یا اللہ یا محمد یا علی یا فاطمہ یا صاحب الزمان ادرکنی و لاتہلکنی

سری از اسرار غربیه به جنت دیدار امام زمان علیه السلام

هر کس چهل روز صبح بخواند خداوند دیدار حضرت مهدی علیه السلام را روزی او گرداند. (آن شاء الله)

به این صورت که در چهل روز 17488 مرتبه به صورت زیر هر روز 360 مرتبه به غیر از روزهای دهم ، بیستم و سیم و چهلم که این چهار روز روزی 1132 مرتبه دعای فوق را باید بخواند تحت شرایط زیر:

1- با وضو باشد؛

2- رو به قبله در جای پاک بنشیند؛

3- اول صلوات بفرستد؛

4- از گناهان استغفار نماید؛

5- این دعا را یک مرتبه بخواند.

یا من هو اقرب الی من حبل الوریذ یا من هو فعال لما یرید یا من یحول بین المرء و قلبه یا من هو بالمنتظر الاعلی یا من لیس کمثله شیء و هو علی کل شیء قدیر.

6- اصل دعا را بخواند:

یا الله یا محمد یا علی یا فاطمه و بنیها یا صاحب الزمان ادرکنی یا فارس الحجاز ادرکنی یا ابا صالح ادرکنی و لاتهلکنی.

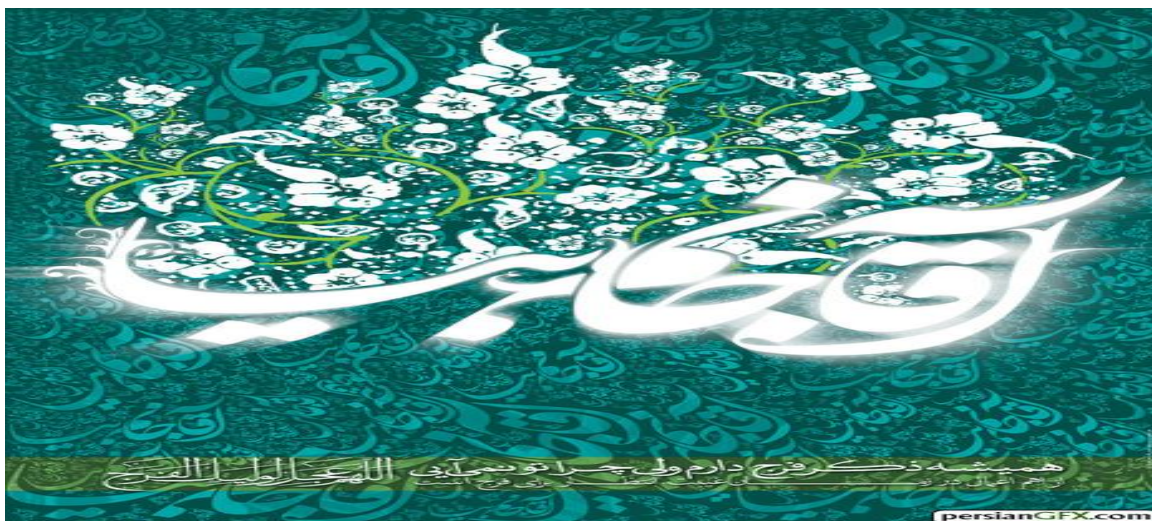
همه روز 360 مرتبه فقط روز دهم و بیستم و سیم و چهلم 1132 مرتبه.

7- ده مرتبه صلوات؛

8- فاتحه و اخلاص بخواند؛

9- اگر سوره اخلاص را بیشتر بخواند بهتر است زیرا اسم اعظم دارد.

خواندن این دعا آثار عجیب و افعال غریبه دارد.

دعای عهد

از حضرت صادق علیه السلام منقول است که هر که چهل روز این عهد را بخواند از یاوران قائم ما باشد و اگر پیش از ظهور آن حضرت بمیرد خدا او را از قبر بیرون آورد که در خدمت آن حضرت باشد و حق تعالی به هر کلمه هزار حسنه او را کرامت فرماید و هزار گناه از او محو کند و آن عهد این است:

اَللّٰهُمَّ رَبَّ السُّورِ الْعَظِيْمِ وَرَبَّ الْكُرْسِيِّ الرَّفِيْعِ وَرَبَّ الْبَحْرِ الْمَسْجُوْرِ وَمُنْزِلَ التَّوْرٰهٖ وَالْاَنْجِيْلِ وَالزَّبُوْرِ
وَرَبَّ الظِّلِّ وَالْحَرُوْرِ وَمُنْزِلَ الْقُرْاٰنِ الْعَظِيْمِ وَرَبَّ الْمَلٰٓئِكَةِ الْمُقَرَّبِيْنَ وَالْاَنْبِيَا۟ءِ وَالْمُرْسَلِيْنَ اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ
اَسْئَلُكَ بِوَجْهِكَ الْكَرِيْمِ وَبِنُوْرِ وَجْهِكَ الْمُنِيْرِ وَمُلْكِكَ الْقَدِيْمِ يَا حَيُّ يَا قَيُّوْمُ اَسْئَلُكَ بِاسْمِكَ الَّذِي
اَشْرَقَتْ بِهٖ السَّمٰوٰتُ وَالْاَرْضُوْنَ وَبِاسْمِكَ الَّذِي يَصْلِحُ بِهٖ الْاَوَّلُوْنَ وَالْاٰخِرُوْنَ يَا حَيُّ قَبْلَ كُلِّ حَيٍّ وَيَا
حَيُّ بَعْدَ كُلِّ حَيٍّ وَيَا حَيُّ حِيْنَ لَا حَيَّ لَا حَيَّ يَا مُخِيْبَ الْمَوْتِي وَمُمِيْتِ الْاَحْيَا۟ءِ يَا حَيُّ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ
اَللّٰهُمَّ بَلِّغْ مَوْلٰنَا الْاِمَامَ الْهَادِيَ الْمَهْدِيَّ الْقَائِمَ بِاَمْرِكَ صَلَوٰتُ اللّٰهِ عَلَيْهِ وَاٰلِهٖ الطَّاهِرِيْنَ عَنْ
جَمِيْعِ الْمُؤْمِنِيْنَ وَالْمُؤْمِنٰتِ فِيْ مَشَارِقِ الْاَرْضِ وَمَغَارِبِهَا سَهْلِهَا وَجَبَلِهَا وَبَرِّهَا وَبَحْرِهَا وَعَنِيْ وَعَنْ
وَالِدِيْ مِنْ الصَّلٰوٰتِ زِيْنَةَ عَرْشِ اللّٰهِ وَمِدَادَ كَلِمٰتِهٖ وَمَا اَحْصٰهُ عِلْمُهٗ وَاَحَاطَ بِهٖ كِتٰبُهٗ اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ اَجِدُّدُ
لَهٗ فِيْ صَبِيْحَةٍ يُّوْمِيْ هٰذَا وَمَا عِشْتُ مِنْ اَيّٰمِيْ عَهْدًا وَعَقْدًا وَبَيْعَةً لَهٗ فِيْ عُنُقِيْ لَا اَحُوْلُ عَنْهَا وَلَا
اَزُوْلُ اَبَدًا اَللّٰهُمَّ اجْعَلْنِيْ مِنْ اَنْصَارِهٖ وَاَعْوَانِهٖ وَالذّٰبِتِيْنَ عَنْهُ وَالْمُسَارِعِيْنَ اِلَيْهٖ فِيْ قَضَا۟ءِ حَوَائِجِهٖ
وَالْمُمْتَثِلِيْنَ لِاَوْاْمِرِهٖ وَالْمُحَامِيْنَ عَنْهُ وَالسّٰبِقِيْنَ اِلَى اِرَادَتِهٖ وَالْمُسْتَشْهَدِيْنَ بَيْنَ يَدَيْهِ اَللّٰهُمَّ اِنْ حَالَ
بَيْنِيْ وَبَيْنَهُ الْمَوْتُ الَّذِي جَعَلْتَهُ عَلٰى عِبَادِكَ حَتْمًا مَّقْضِيًّا فَاخْرِجْنِيْ مِنْ قَبْرِىْ مُؤْتِرًا كَفَنِيْ
شَاهِرًا سَيْفِيْ مُجَرَّدًا فَنَاتِيْ مُلَبِّيًا دَعْوَةَ الدّٰعِي فِي الْحَاضِرِ وَالْبَادِي اَللّٰهُمَّ اَرْنِي الطَّلْعَةَ الرَّشِيْدَةَ
وَالْعُرَّةَ الْحَمِيْدَةَ وَاكْحَلْ نَاطِرِيْ بِنَظْرَةٍ مِّنِّيْ اِلَيْهٖ وَعَجِّلْ فَرَجَهٗ وَسَهِّلْ مَخْرَجَهٗ وَاَوْسِعْ مَنَهْجَهٗ
وَاسْلُكْ بِيْ مَحَجَّتَهٗ وَاَنْفِذْ اَمْرَهٗ وَاَشْدُدْ اَزْرَهٗ وَاَعْمِرِ اللّٰهُمَّ بِهٖ بِلَادَكَ وَاَحْيِ بِهٖ عِبَادَكَ فَاِنَّكَ قُلْتَ
وَقَوْلُكَ الْحَقُّ ظَهَرَ الْفَسَادُ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ بِمَا كَسَبَتْ اَيْدِي النَّاسِ فَاظْهَرِ اللّٰهُمَّ لَنَا وَلِيْكَ وَاِبْنَ بِنْتِ
نَبِيِّكَ الْمُسَمَّى بِاسْمِ رَسُوْلِكَ حَتّٰى لَا يَطْفُرَ بِشَيْءٍ مِّنَ الْبٰطِلِ اِلَّا مَرَقَهٗ وَيُحَقِّقَ الْحَقَّ وَيُحَقِّقَهٗ
وَاجْعَلْهُ اللّٰهُمَّ مَفْرَعًا لِمَظْلُوْمِ عِبَادِكَ وَنٰصِرًا لِمَنْ لَا يَجِدُ لَهٗ نٰصِرًا غَيْرَكَ وَمَجْدَدًا لِمَا عَطَّلَ مِنْ
اَحْكَامِ كِتٰبِكَ وَمَشِيْدًا لِمَا وَرَدَ مِنْ اَعْلَامِ دِيْنِكَ وَسُنَنِ نَبِيِّكَ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَاٰلِهٖ وَاجْعَلْهُ اللّٰهُمَّ
مِمَّنْ حَصَّنْتَهُ مِنْ بَاسِ الْمُعْتَدِيْنَ اَللّٰهُمَّ وَسِّرْ نَبِيْكَ مُحَمَّدًا صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَاٰلِهٖ بِرُوْٓيْتِهٖ وَمَنْ تَبِعَهٗ
عَلٰى دَعْوَتِهٖ وَاَرْحَمِ اسْتِكٰنَتْنَا بَعْدَهٗ اَللّٰهُمَّ اَكْشِفْ هٰذِهِ الْعُمَّةَ عَنْ هٰذِهِ الْاُمَّةِ بِحُضُوْرِهٖ وَعَجِّلْ لَنَا
ظُهُوْرَهٗ اِنَّهُمْ يَرُوْنَهٗ بَعِيْدًا وَتَرِيْهٖ قَرِيْبًا بِرَحْمَتِكَ يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِيْنَ .

پس سه مرتبه دست بر ران خود می زنی و در هر مرتبه می گویی :

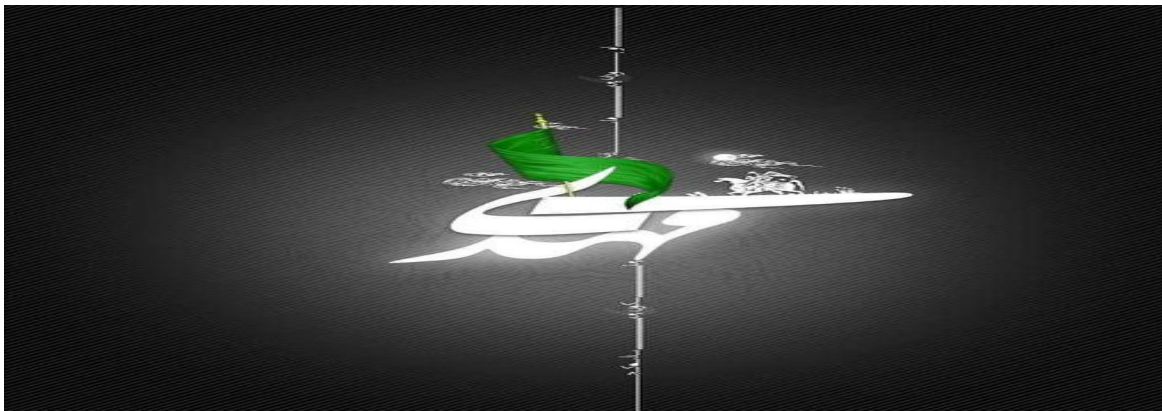
العجل العجل یا مولای یا صاحب الزمان .

ختم و توسل به حضرت حجت بن الحسن عجل الله فرجه

زیر آسمان خارج از سقف ایستاده با حال وضو رو به قبله هفتاد بار بگوید:

یا فارس الحجاز ادرکنی یا ابا صالح المهدی ادرکنی یا ابا القاسم ادرکنی و لا تدعنی انی عاجز
ذلیل.

توسل به امام زمان علیه السلام

وارد شده که هر کس حاجتی داشته باشد بعد از نصف شب با داشتن غسل و وضو و لباس تمیز دو رکعت نماز حاجت توسل به حضرت حجةً بخواند. در رکعت اول چون در سوره حمد به ایاک نعبد و ایاک نستعین رسید صد مرتبه این جمله را بگوید بعد بقیه سوره را تمام کند و بعد سوره توحید را بخواند. پس به رکوع برود و در رکوع هفت مرتبه سبحان ربی العظیم و بحمده را بگوید و بعد به سجده رود و در هر سجده هفت مرتبه سبحان ربی الاعلی و بحمده را بگوید بعد برخیزد برای رکعت دوم به همین قسم رکعت دوم را هم به جا آورد پس از خاتمه نماز دعا کند و حاجت خود را از خدا تمنا نماید و او را به امام زمان قسم بدهد بعد آن قدر بگوید یا کریم تا نفس قطع شود.

نماز امام زمان علیه السلام

دو رکعت است ، که در هر رکعت سوره حمد یک مرتبه و چون به جمله ((إِيتَاكَ نَعْبُدُ وَإِيتَاكَ نَسْتَعِينُ)) برسد، صد مرتبه آن را تکرار نماید؛ و بعد از سوره حمد، یک مرتبه سوره توحید خوانده می شود، همچنین هر یک از ذکر رکوع و سجود را هفت مرتبه بگوید.

و چون سلام نماز را دهد، تسبیح حضرت زهراء علیها السلام را بگوید و در بعضی عبارات آمده است که بعد از آن ، نیز صد مرتبه صلوات بر محمد و آل محمد فرستاده شود.

و بعد از آن ، حوائج مشروعه خود را از خداوند طلب نماید.

بیا جاناکه جانان خواهد آمد

امیرشاه خوبان خواهد آمد

بر این دنیای ظلمانی سرانجام

شهی چون ماه تابان خواهد آمد

که قماران پریشانان بسایید

که شاه غمگساران خواهد آمد

الا ای بی پناهن ناله تاکی

پناه بی پناهن خواهد آمد

بکوار ما به جمع مستندان

که شاه فضل و احسان خواهد آمد

مريضان در دمنان مرده بادا

طبيب در درمان خواهد آمد

مکش ای دل ز بهران آه سوزان

که دیگر غم به پایان خواهد آمد

مکن ناله تو مظلومان ظالم

که شاه دین و ایمان خواهد آمد

بسوزای دشمن مولا که مولا

بغزو جاه سایان خواهد آمد

ملایک در رکاب و الترامش

بجایی بس فراوان خواهد آمد

مگر صاحب نذار دین و قرآن

به قرآن عصر قرآن خواهد آمد

بسرآن پرچم نصر من الله

به کف شمشیر بران خواهد آمد

بشارت بادت ای شیعه که مهدی

بقربانش سروجان خواهد آمد

مخور غم چون به پایان روزگار انتظار آید

رود سرمای دی آندم که هنگام بهار آید

خزان بر تخت یغما چند روزی پیش نشیند

صبا با جیش نوروزی و لطف بی شمار آید

جهان از نوجوان کرد در انفاس میسجاش

اگر آن ماه کنعانی به صرف لاله زار آید

به پایان می رسد تاریکی شهای غم افزا

چو خورشید جهان آرا برون از کوهسار آید

فدای مقدس سازم هزاران بار جانم را

اگر دانم ز روی لطف بر سویم نثار آید

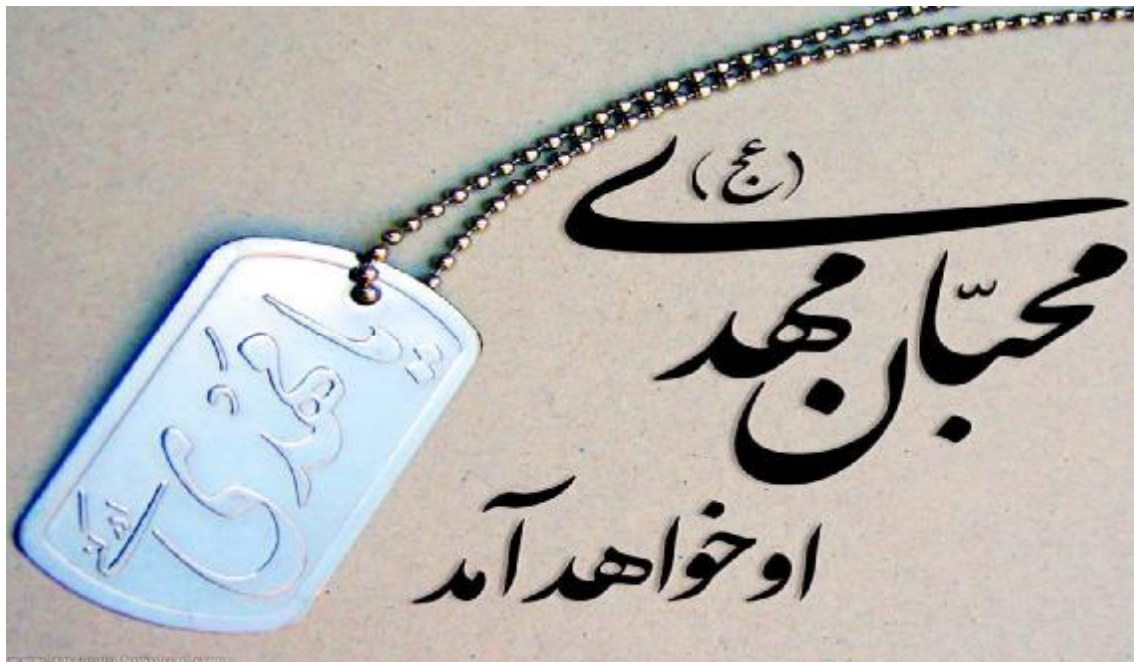
دو چشمم منتظر بر دو چو یعقوب از غم یوسف

که شاید یک مصری را بدین در که گذار آید

جهان در انتظار من در امیدم که تا روزی

بهایون طلعتم مهدی به امر کردگار آید

خدا نگهدارتان، به امید روز ظهور

منابع:

- 1- کتاب غیبت - محمد بن ابراهیم نعمانی
- 2- چهل داستان و چهل حدیث از امام زمان علیه السلام - عبدالله صالحی
- 3- گنجینه های معنوی - رضا جاهد
- 4- الطلعة الرشيدة - سید ابوالقاسم مولانا تابش
- 5- ظهور - واحد تحقیقات مسجد مقدس جمکران
- 6- مرکز تعلیمات اسلامی واشنگتن - کتابخانه معارف اسلامی

<http://ketaab.iec-md.org>

